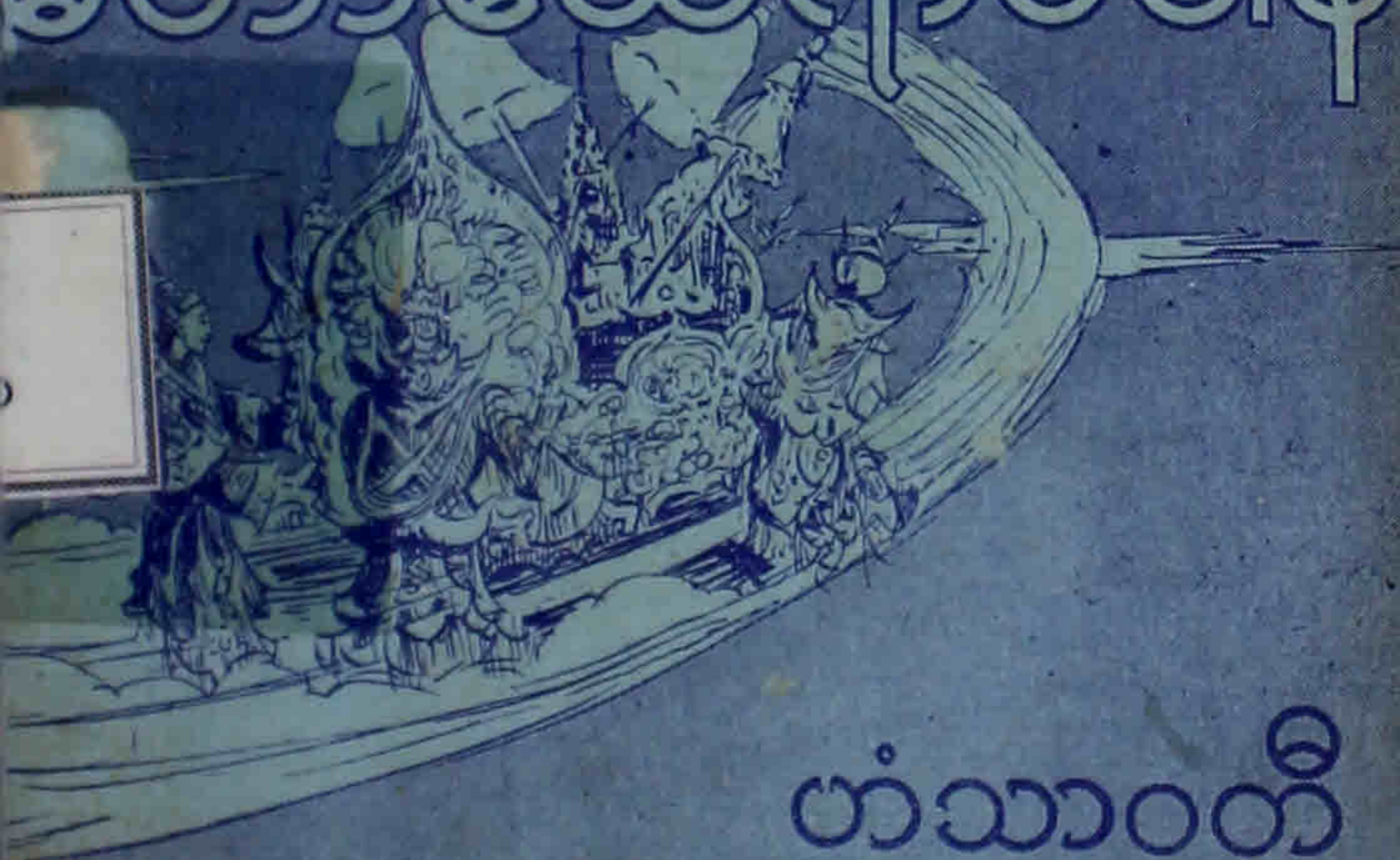

အာဂုမဟာဝိဇ္ဇာ

ညောင်လေးပင်တောရ

မဟာဝိဇ္ဇာရာဇဒါန

ဟံသာဝတီ

၅၀၁၀

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

ကျေးဇူးရှင်

ညောင်လေးပင်တောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး

၏

အကြောင်းအရာ

မဟာဓဇေရာဇာဓိနိ

ရန်ကုန်မြို့

ဟံ သာဝနာတိရစ္ဆာန်ကတ်စံနိဝေတိ
အိန္ဒြိယဝိဇ္ဇာတိ
မဟာဓဇေရာဇာဓိနိ
ကမ္ဘာဓဇာ

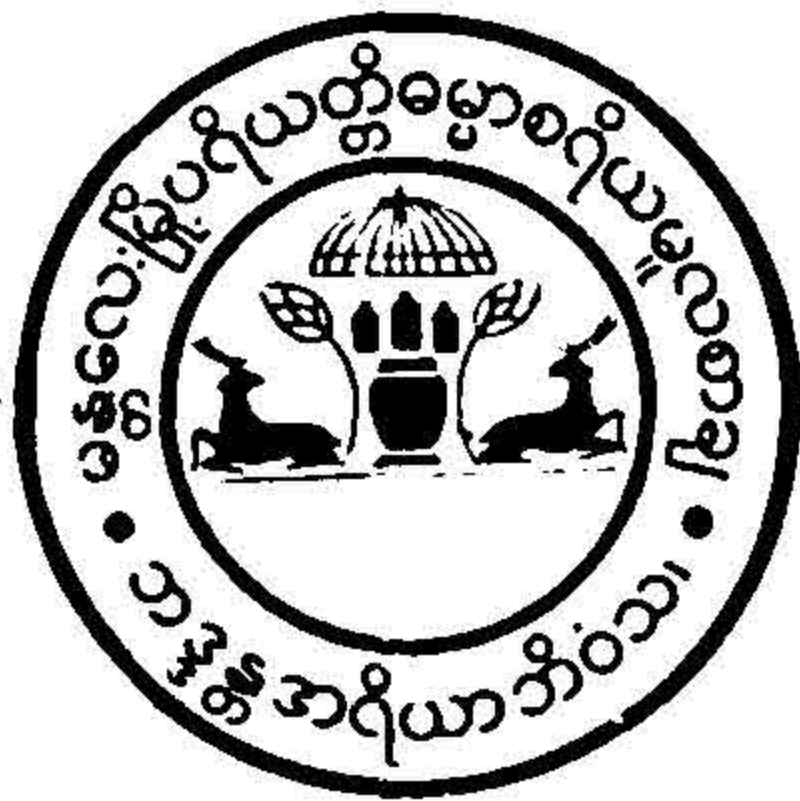
H.249.1 [ဟံသာဝတီပု]

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
ညောင်လေးပင်တောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
ပုံတော်

မန္တလေးမြို့

ပရိယတ္တိ သာသန ဟိတအသင်း

ပရိယတ္တိ
သာသနဟိတ
ဓမ္မာစရိယ ပုဂ္ဂိုလ်
မှတ်တန်းတော်။

မှတ်တန်းတော်
လက်မှတ်နံပါတ်(၂၄)

ညောင်လေးပင်မြို့တော်ကြီးတိုက်။

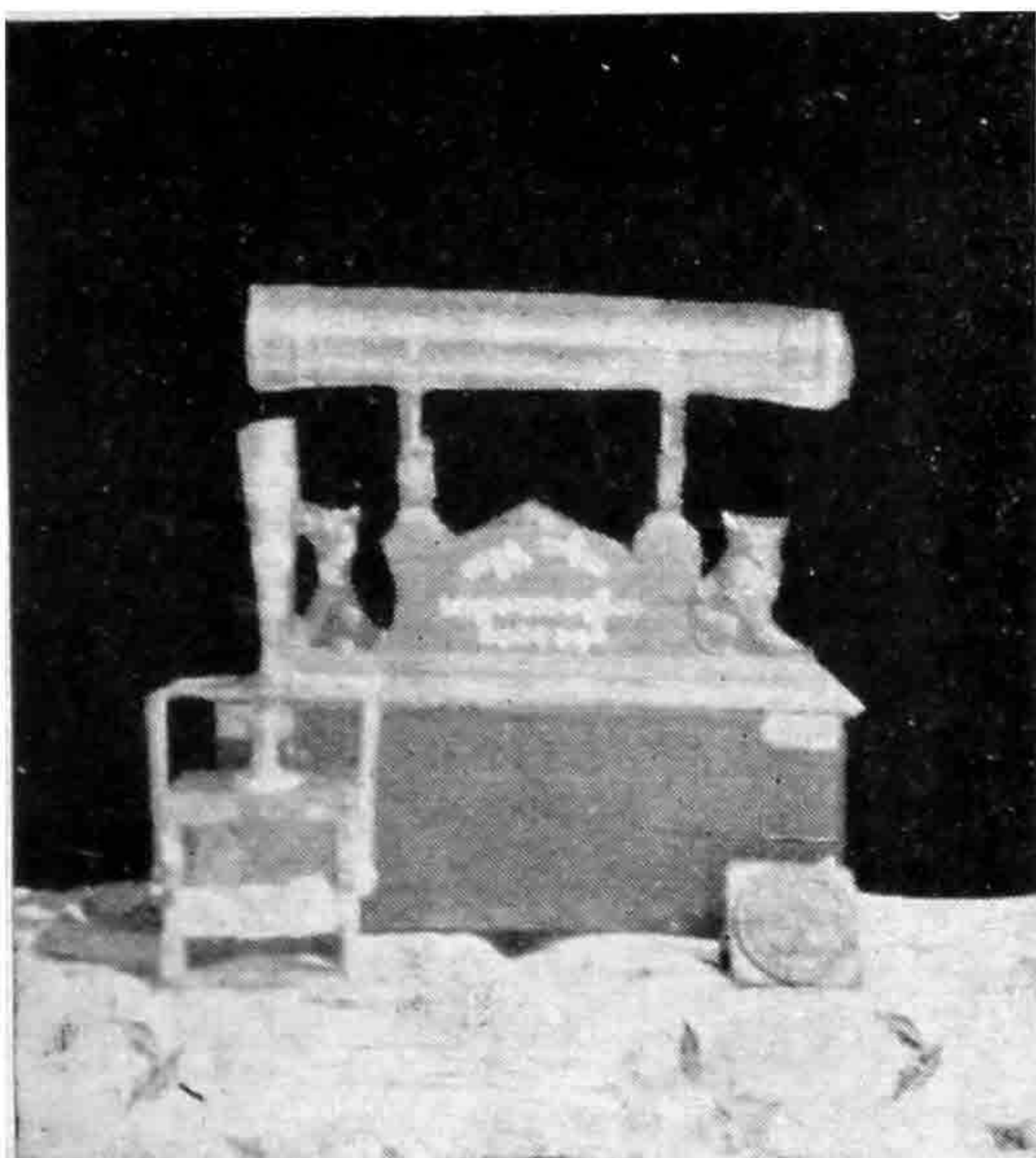
ကျောင်း၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော သက်တော် ၆၁-နှင့်
သိက္ခာတော် ၄၂-ပါရှိ ဦးအရိယအား ဤအသင်းကြီးက
၁၃၁၀-ပြည့်နှစ်တွင် ကျင်းပသော အသင်းကြီး၏ အနှစ်
၅၀-မြောက် အထိမ်းအမှတ်သဘင်အခမ်းအနားကြီးတွင်
ရှေးသာသနာပြု မင်းမြတ်တို့ ဆက်ကပ် ချီးမြှင့်လှူဒါန်းတော်
မူကြသော “ရာဇာဓိရာဇဂုရု”တံဆိပ်တော်များနှင့် အလား
တူ အဒ္ဓန္တအရိယာဘိဝံသ ပရိယတ္တိ သာသနဟိတ ဓမ္မာ
စရိယတံဆိပ်တော်ကို ဤအသင်းကြီးက စီမံပြုလုပ်ပြီးလျှင်
လွတ်လပ်သော ပြည်ထောင်စု မြန်မာ နိုင်ငံတော်ကြီး ထီးရိုး
နန်းနွယ်ဖြစ်တော်မူသော သမ္မတမင်းတရားကြီးက ဆက်ကပ်
လှူဒါန်းပါသည် ဘုရား။

S, thaik
11-7 48.

သမ္မတမင်းတရားကြီးလက်မှတ်တော်

ဘသိုက်
အတွင်းစာရင်းကိုင်

ဦးဘိုးလှ
ဥက္ကဋ္ဌ

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရ
လှူဒါန်းဆက်ကပ်အပ်သော
ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်။

နိဒါန်းချုပ်

မြန်မာပြည် သာသနာဝင် ရွှေကျင်ဂိုဏ်း၌ သမိုင်းထိုး မော်ကွန်းတင်လောက်အောင် ကောင်းကင်က ရွှေလမင်း အလား ဝဋ်ကြွားထယ်ဝါတော်မူသော တတိယမြောက် ညောင်လေးပင် တောရ မဟာနာယက အဂ္ဂမဟာ ပဏ္ဍိတဘွဲ့ခံ ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည် သာသနာတော်၏ အသက်သွေးကြောဖြစ်သော ဘုရားအလိုတော်ကျ သာသနာ့ လုပ်ငန်းစဉ်များနှင့် တရားစည်းကမ်းအရ.....လူ့ လောက၏ အသိတရားတိုးတက်မှုအရပ်ရပ်တို့ကိုတသာသနာလုံးစိတ်ဝင် စားလာရသည်အထိ တာဝန်သိသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ် မြတ်တပါး အဖြစ်ဖြင့် သူမတူတန်အောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဤမျှအထိ ပကတိ တည်ငြိမ်သော သမဏိ ခြွေတော်ဖြင့် သာသနာနှင့် လောကကြီးအတွက် သက်စွန့် ကြိုးပန်း ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သော ၎င်းဆရာတော်ဘုရား ကြီးကိုလည်း ရဟန်းထု၊ လူထု နှစ်ဘက်လုံးကပင် ငါတို့ မှီခိုရာ ဝေဆာမြေသော အရိပ်ကောင်းကြီးပါတကား ဟု သဒ္ဓါအား လှိုင်းအိလျက် အတိုင်းမသိ ကြည်ညိုလျက် ရှိကြလေသည်။

အထူးအားဖြင့် ၎င်း ဆရာတော် ဘုရားကြီး အသက်တော်နှင့်အမျှ အုတ်မြစ်ချ တည်ဆောက်ခဲ့သော လုပ်ငန်းစဉ် အရပ်ရပ်တို့သည်လည်း ယခုအချိန်၌မူ ဘုရားပြီးထီးတင် အောင်ပွဲယင် ပန်းဆွတ်နေသည့်အလား ဝဋ်ကြွားထယ်ဝါဆဲ ဖြစ်နေပါသဖြင့် သာသနာနှင့် လောကကြီးအား အများဆုံး

ကျေးဇူးပြုလျက်ရှိသော ညောင်လေးပင် တောရ သာသနာ့ ထိပ်ခေါင်တင် ဆရာတော် ဘုရားကြီးအတွက် အားတက်ရှင် လန်းမှု ရရှိကြပါသည်။

သို့ရာတွင် တကဲ့ သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်များ တကယ်ရှား သဖြင့် သာသနာပြန်လည် မြှင့်တင်ရေး၌ လူနဲ၍ ကြံကြံဝိုင်း နေရသည့် အချိန်မှာပင် တကဲ့ သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ် တော်မူသော ကျေးဇူးရှင် ညောင်လေးပင်တောရ ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည်ကားကိုယ်တော်မြတ်လျှင်အားထားရာရှိသော လောကနှင့် သာသနာကြီးကို လစ်လျူရှုသကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီးလျှင် စိတ်ညှိညင် ခွမ်းခွေသဖြင့် အပန်းဖြေရိပ်သာ တုသိတာ နတ် ဘုံသို့ ကြွသွားတော့မည်ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည့် အလား ဘုရားသော်မှ မလွန်ဆန်နိုင်သော ဓမ္မတာ လမ်းစဉ်အရ ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူပြီ ဖြစ်ရာ သာသနာတော်၌ အစားထိုး၍ မရနိုင်သော ဆရာတော်တပါး ပျံလွန်တော် မူသည့်အတွက် **ရှင်နဲရာ အဂ္ဂလူထွက်** ဆိုသကဲ့သို့ ဖြစ်ကာ မှီခိုရာမှ ကင်းမဲ့ခဲ့ရသော တပည့်ဒကာဒကာမတို့မှာမူ ဤဖေ့ ပြုလတ္တံ့ဖြစ်သော ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ သာသနာဂုဏ်နှင့် ဆက်စပ်သည့် အကြောင်းအရာ ဖြစ်စဉ်များကို ဘတ်ရှုလေ့လာရင်း “သံဃာနုဿတိ အာစရိယ ဝန္တနာ” မင်္ဂလာ ကုသိုလ်ထူးကို ဆည်းပူးပွားများ သင့် လှပေသတည်း။

အရှင်စန္ဒဇောတိ၊
ဓမ္မာစရိယ၊ မြန်မာပြန် ပဋိပသောဓက
ခေတ္တ၊ သာသနာ့ရိပ်သာ၊ ရန်ကုန်။

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

တတိယမြောက်ညောင်လေးပင် မဟာနာယက
ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏

အကြောင်းအရာ ထေရာပဒါန

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ဘွားမြင်တော်မူခန်း

လွန်ခဲ့သောအနှစ်(၂၀၀၀)ကျော်အထက်၊ ဘုရားလောင်း
မစ္ဆေးဘွားမီ၊ မဟာသကရာဇ်(၆၈)ခု ကဆုလပြည့် သော
ကြာနေ့ အချိန်တချိန်၌ ခုပြည်က ဘုရားလောင်းမင်းသား
ကလေး မစ္ဆေးဘွားသည်ကို အကြောင်းပြု၍ တာဝတိန်သာ
တပြည်လုံး အုံးအုံးကြွက်ကြွက်ညင်ကာ နတ်သား နတ်သမီး
အပေါင်းတို့ ကောင်းချီးမင်္ဂလာ ဩဘာချီးကြွေး အုချီးဝမ်း
မြောက်ကြသကဲ့သို့ လွန်ခဲ့သော မြန်မာသကရာဇ် (၁၂၄၈)
ခု ပြာသိုလဆန်း(၂)ရက် တနင်္ဂနွေနေ့အချိန်တချိန်၌လည်း
သာသနာတော်စောင့် သဗ္ဗာဒေဝ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်တို့
ဝမ်းမြောက် အုချီး၊ ချီးကြွေးမင်္ဂလာ ပြုကြသည်မှာ မလွဲခြစ်
တန်ရာ၏ ဟု ယူဆထိုက်လေသည်။

■ အကြောင်းမူကား လူ့ပြည်က သာသနာ့ အာဇာနည်၊
မဟာထေရ်လောင်းလျာကလေး ဖြစ်သော ညောင်လေးပင်
တောရ ဆရာတော်လောင်း သူငယ်ကလေးသည် ၎င်းမြန်မာ
သကရာဇ်(၁၂၄၈)ခု ပြာသိုလဆန်း(၂)ရက် တနင်္ဂနွေနေ့
ကောင်းမြတ်သောမင်္ဂလာအချိန်၌ပင် သာသနာပြုရန် အချိန်
တန်သဖြင့် နတ်ဘဝမှ စုံတေ၍ လူ့ပြေသို့ ယခုကဲ့သို့ ဆိုက်
ရောက်ကာ **လောတိ-လောတိ ပရာယဏ ပထမ အ**

တန်းစား ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ဖြစ်လာရကြောင်း သတင်းကောင်း
ကြော်ငြာပေးသည့်အလား မွေးဘွားပေါ်ပေါက်လာရသော
ကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

နေရပ်နှင့် မိဘ ညောင်လေးပင်တောရ ဆရာတော် သူ
ငယ်ကလေး၏ မွေးဘွားရာ အောင်မြေ
ဌာနမှာ အောက်မြန်မာပြည် ရာမညတိုင်းဝင် ညောင်လေး
ပင်မြို့ကြီးမှ (၄) မိုင်ခန့်ဝေးသည့် ပုဇွန်မြောင်းခေါ် အရပ်ဒေ
သဖြစ်၍ ကျေးဇူးရှင်မိဘ (၂) ပါးမှာ မူကား ထိုအရပ်ဒေသရှိ
လူအများ၏ လေးစားချစ်ကြည်မှုကို အများဆုံးရရှိကြသော
ကျောင်းဆရာကြီး **ဆရာခေါင်**၊ ဆရာကတော် **ဒေါ်ဒေါ်**
ခက် တို့ပင်ဖြစ်ကြ၏။ ၎င်းတို့မှာ သားသမီးရတနာ (၆) ယောက်
ရှိသည့်အနက်၊ ပထမလာဘ်ဥျး အထူးမွေးဘွားခဲ့ရသော
သားရတနာကလေးမှာ ကား ညောင်လေးပင်တောရ သာသ
နာ့ထိပ်ခေါင်တင် ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်လောင်းလျာ
ကလေးပင်တည်း။

သူငယ်၏ သာသနာ့ ထိပ်ခေါင်တင် ညောင်လေး
ထူးခြားမှုများ ပင်တောရ ဆရာတော်လောင်း သူငယ်
ကလေး သည်ကား ၁၀ အထူးတို့က
ဆည်းပူးခဲ့သော ကောင်းမှုပါရမီ စုံညီ ပြည့်ဝသူ ဖြစ်သည့်
အလျောက် လောကီ၊ လောကုတ္တရာ—အလိုမ္မာ ပညာတတ်
ထူးမြတ် တည်ကြည်သူ ကျောင်းဆရာကြီးနှင့် ဇနီးဆရာ
ကတော်တို့၏ သားထူးသားမြတ် ဖြစ်လာရသဖြင့် မွေးဘွား
သည့် အချိန်က စ၍ **ပဏ္ဍိတသေဝနာ မင်္ဂလာ** တရား
တော်ကြီးနှင့် အလိုအလျောက် ညီညွတ်ပြီးဖြစ်တော့၏။

ထိုအချိန်၌ မိဘနှစ်ပါးသည် ဆရာတော်လောင်းသား၊
 ငယ်အား ပျက်ရယ်ကြည်ငယ်လိုသဖြင့် သားကလေးသည်
 ပထမဥား သားကြီး ဖြစ်၍ သားကို ကျောင်း၌ ကြာရှည်လေး
 ခြံ၍ ငါတို့ ထားနိုင်၊ မိဘတို့အား ပြုစုလုပ်ကြွေး ရမည်ဟု
 ပျက်ရယ်ပြောဆိုကြည်ငယ်ကြရာ ဆရာတော်လောင်း သူငယ်
 ကလေးသည် မိဘများအားအိမ်၌ ကောင်းမွန်သည့် ပထမ
 လက်ဥားသီးသော သစ်သီးများကို ဘယ်လိုအသုံးပြုပါသလဲ
 ဟုမေးရာ မိဘတို့က ကောင်းမွန်သည့် ပထမ လက်ဥားသစ်
 သီးများကို ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ လှူဒါန်းဒါပေါ့ကွဲဟု
 ပြန်လည်ပြောဆိုရာ ကျွန်တော်အားလည်း ပထမဆုံးသား
 ကြီး ဖြစ်သည်နှင့်အညီ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်း သို့မှပေါ့ဟု
 အရွယ်နှင့်မလိုက် ပြန်ပြောလေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ငယ်စဉ်က စ၍ မိဘနှစ်ပါး၏ ပုံသွင်းပြုပြင်မှု၊
 သူငယ်၏ ရှေးကောင်းမှုပါရမီ ဌာနီ၊ ဌာနအကြောင်းညီညွတ်
 ကြသဖြင့် ၎င်းသူငယ်ကလေး၌ အရွယ်နှင့် မလိုက်သော စနစ်
 ဝါသနာကောင်းများလည်း ပဋိသန္ဓေကပင် ပါလာပြီးဖြစ်
 လေသည်။

- ၁။ ငယ်စဉ်ကပင်မကောင်းမှုပြုရမည်ကို ရှက်တတ်ခြင်း၊
- ၂။ သူစိတ်၌ မှန်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသော အရာ
 များကို မဲမဲခွံခွံ ပြုလုပ်တတ်ခြင်း၊
- ၃။ သူမှန်သည် ထင်သော အချက်များကိုလည်း မဲမဲခွံခွံ
 ပြောတတ်ခြင်း၊
- ၄။ မလိန်မကောက် ခိုးခြောင့် အစင်းခြင်း၊
- ၅။ အခြား ကလေးများကဲ့သို့ ပူပူဆာဆာ မလုပ်တတ်
 ခြင်းစသော ကိုယ်ကျင့်ကောင်းများသည်ကား သူငယ်၏ ထူး

ခြားမှုများဖြစ်သဖြင့်၊ အဘယ်သူသည်လည်း “ဤသူငယ်သည် အရိယာကလေးပင် ဖြစ်လေသလား” ဟု မယုံမှားမတွေးတောဘဲ ရှိတုံဘိအံ့နည်း။ ဤနည်းအားဖြင့် ငယ်စဉ်က စ၍ ဘဝနှင့် ကပ်ပါလာသော ထူးခြားမှုများလည်း ရှိခဲ့ပါသည်။

၂-ကျောင်းအပ်-ရှင်ပြုခန်း

သာသနာ့ထိပ်ခေါင်တင် ညောင်လေးပင်တောရ ဆရာတော်လောင်း သူငယ်ကလေးသည် သုခေမိတ၊ သုခဘဏ္ဍဂုဏ်တို့မှ ချိုယွင်းမှုမရှိဘဲ ကြီးပြင်းလာခဲ့ရာ အရွယ်အားဖြင့် (၁၁) နှစ်ကျော်ကျော်ရှိခဲ့လေပြီ။ ထိုအချိန်၌ ညောင်လေးပင်မြို့နယ်၌ အကောင်းဆုံးသာသနာ့ တက္ကသိုလ်ကြီးတခု ဆိုရလောက်အောင် ဗုဒ္ဓအလိုတော်ကျ သာသနာ့တိုးတက်ရေး၏ ရှေ့တော်ပြေး လင်းရောင်ခြည် သဘွယ်ဖြစ်သော စာပေပို့ချမှု၊ စည်းကမ်းသေဝပ်မှု၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်မှုစသော လုပ်ငန်းကြီးများကို စနစ်တကျ ပြုစုပျိုးထောင်လျက် ကျောင်းတိုက်ကြီး တခုတည်ထောင်ကာ၊ အကြီးအကျယ် သာသနာပြုနေဆဲဖြစ်သော ဆရာတော်ကြီးမှားကား ညောင်လေးပင်တောရ ပထမ ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်ကြီးပင် ဖြစ်လေသည်။

ဆရာဖြစ်ထိုက်သူ ဆရာတော်လောင်း သူငယ်ကလေး၏ မိဘများဖြစ်ကြသော ကျောင်းဆရာကြီး ဥျးခေါင်နှင့် ဆရာကတော် ဒေါ်ဒေါ်ခက်တို့သည်လည်း မိမိတို့၏ သားထူး သားမြတ်ကလေးအတွက်၊ ပညာရေး သော့ချက်နှင့်တူသော ဆရာထူးဆရာမြတ် ရွေးခြယ်ရာဝယ်အမြော်အမြင်နည်းပါးသူများ မဟုတ်ကြပေ။

သို့ဖြစ်ရာ ညောင်လေးပင် တနယ်လုံး၌ အကောင်းဆုံး၊ အကျ-နဆုံး၊ ဆရာထူး ဆရာမြတ်ကို ရွေးခြယ် သည်တွင် နံ့ညောင်လေးပင် ပထမတောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီးကိုပင် သူတို့၏ ဥာဏ်ထဲ၌ မြုန်းကနဲ ထင်မြင်လာသည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းညောင်လေးပင် ပထမ တောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကိုပင် သူတို့ သားရတနာကလေး၏ ဆရာဖြစ်ထိုက်သူ အမှန်ဘဲဟု တသန်ထဲ ဆုံးခြတ်ချက် ချကြလေသည်။

ပညာရေး၌
မြေသွက်ခြင်း၊

ဤနည်းအတိုင်း ဆုံးဖြတ်ချက် ချပြီး နောက်၊ များမကြာမီပင် ၎င်းဆရာတော် ဘုရားကြီး လံမောက်သို့ သွားရောက် အပ်နှံရာ သူငယ်၏ သတင်းကောင်းရန်ကို နားအရသာ ခံရ ပြီးဖြစ်နေသော ပထမ ညောင်လေးပင်တောရ ဆရာတော် ဘုရားကြီးကလည်း သာသနာတော် စောင့် သမ္မာဒေဝနတ် ကောင်းတို့က လင်းကြောင်းညွှန်ပြ၍သာ ငါ့ထံသို့ ရောက် လာရသည်ဟု ခွန်းတုံ့ပြန် ခြွက်ဟသည့်အလား၊ အားပါး တရ ရှင်ပြဝမ်းမြောက်စွာ လက်ခံယူက် သူငယ်တို့ထုံးစံ၊ သင် ကြားရန်ရှိသော ကျောင်းသားသင်ခန်းစာများကို အထူးသင် ကြားပေးသဖြင့် ကျောင်းရောက်၍ များမကြာမီပင် ကျောင်း သားစာတတ် ပညာရပ်လိုက်စားရေး၌ မြေသွက်သောသူငယ် တဥူးဖြစ်လာရပြန်သည်။

ရှင်အရိယ
ဖြစ်လာခြင်း၊

ဤနည်းအတိုင်း ကျောင်းသား စာများ ကိုသင်ယူခဲ့ရာ လ-အနည်းငယ်အတွင်း၌ ပင်တတ်မြောက်သဖြင့် ၎င်းသူငယ် (၁၂) နှစ်သားအရွယ်တွင် မိမိတို့၏ သားထူး သားမြတ်ကို ပြီး

မြောက်အပ်သော ဝတ်တရား အလျောက်၊ လျှမ်းလျှမ်း
တောက်ကြီးကျယ်သော ရှင်ပြုပွဲကျင်းပလျက် မိမိတို့၏ သား
ကလေးကို ဘုရားမြေးအဖြစ် သိဒ္ဓိတင်ကာ သာသနာတော်
တွင်း သွတ်သွင်းခြီးမြှင့်ကြသည်။

ထိုခြီးမြှောက်ပွဲသဘင်၌ သာသနာ့ထိပ်ခေါင်တင် ညောင်
လေးပင် တတိယမြောက်ဆရာတော်လောင်း သူငယ်ကို မြင့်
မြတ်သော သာသနာဘောင်၌ အဝါရောင် ခြယ်လယ်ကာ
ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအဖြစ် တာဝန်ယူ ခြီးမြှောက်ပေးသော ဆရာ
တော်မှလည်း ၎င်း ညောင်လေးပင် ပထမ တောရ ဆရာ
တော်ကြီးပင်ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ သာသနာတော်၌ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားလတ်
သော ဖြစ်သစ်စရှင်သာမဏေကလေး၏ အတွင်းရေးအရည်
အချင်းက အရိယာနှင့်မခြား၊ အချိုးအစားသေဝပ်လျက် ရှိ
နေသည်များကိုပင် အကြောင်းပြုလျက် ကိုရင် (ရှင်သာမ
ဏေ) သစ်ကလေးကိုလည်း ရှင်အရိယ ဟု ကိုယ်တော်
တိုင် သမုတ်မှည့်ခေါ်၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ ရှင်အရိယသည်
လည်း အရိယာ အရှင်မြတ်တို့ပမာ၊ သာသနာဇာတ်သွင်းပြီး
ဖြစ်လေသည်။

၃-ဝိဇ္ဇကတ်စာပေဆည်းပူးခန်း

ရှင်အရိယ
ဖြစ်လိုသောဆန္ဒ

တတိယမြောက်ညောင်လေးပင်တောရ၊
သာသနာ့ ထိပ်ခေါင်တင် ကျေးဇူးရှင်
ညောင်လေးပင် ဆရာတော် လောင်း
ကလေးသည်ကား သူဆည်းပူး ပွားများခဲ့သော ပါရမီအထုံ
တို့ကပင် တဟုံထိုး မြှင့်တင်ပေးချက်အရ ဤမျှလောက် ငယ်

ချယ်သောအချိန်ကပင် ရှင်အရိယအဖြစ်တော်သို့ ဝင့်ဝင့်ကြွားကြွား တက်လှမ်းခဲ့လေပြီ။ ရှင်အရိယ-ဟူသော အမည်တော်နှင့် နှိုင်းစာလျှင် အရွယ်မှာလည်း ငယ်လှသေး၏။ ကိုရင်ဝတ်နှင့်မှ တဝါပေါက်အောင် နေနိုင်ပါ့မလားဟု အများကပင် ထင်ရလောက်ပါသည်။

သို့ရာတွင် ထို ရှင်အရိယလေးသည်ကား သွေးကြောင်သူ၊ ဇွဲညံ့သူ၊ ပါရမီ ကောင်းမှု အားနည်းသူ မဟုတ်ပေ။ **နိယတောသဗ္ဗောဓိ ပရာယဏော** - ဟုဘုရားချီးကြူးသောအရိယာအစစ်ကြီးတို့၏ ဂုဏ်ပုဒ်များနှင့် ဆင်တူရိုးမှားဖြစ်သည့် ဂုဏ်အင်္ဂါများသည်လည်း ရှင်အရိယ၌ အတိအကျပြည့်စုံပြီးဖြစ်ရကား... ရှင်ဖြစ်ရသည့်အချိန်ကစ၍ နောက်သို့ပြန်လည် ဆုတ်နစ်လိုစိတ်မရှိတော့ပဲ သူကျက်စားခဲ့သော လူ့ဘဝ (လူအဖြစ်)ကို ပြည်ဖုံးချကာ စိတ်ထဲမှာမေ့ပျောက်စေပြီးလျှင် ဥျားအရိယအဖြစ်ကိုသာသူ့ စိတ်ကူးထဲ၌ (Background) ခေါ် နောက်ခံ ကားချပ်ကြီးသဘွယ် ပြုလုပ်ပြီး နောက်တကယ်အရိယာအဖြစ်သို့ တက်ရောက်လိုသော ဆန္ဒသည်သာလျှင်အမြဲလွှမ်းမိုးလျက်ရှိခဲ့၏။

ဝိဋကတ်တိုက်ကြီး “ရှေ့ကဲ၊ စိန်ကဲခတ်ဘို့ရန် လွယ်၏။ လူကဲခတ်ဖို့ရန်ကား မလွယ်”ဟု အဆိုရှိပါသည်။ လူကဲခတ်မှား၍ အထင်မကြီးသင့်သည်။ အထင်ကြီးခြင်း၊ အထင်ကြီးသင့်သည်၌ အထင်သေးမိခြင်း စသည်တို့ကြောင့် အလွဲလွဲအမှားမှား ဖြစ်ရပုံ များကိုလည်း မိမိတို့တွေ့ရသော မျက်မြင် လောကကြီးကပင် သက်သေခံပါသည်။ သို့နှင့်ပင် လူတဥျား၏ အကဲကိုဓါတ်ခွဲသိရန် မလွယ်ကူလှပါ။

သို့ရာတွင် ရှင်အရိယ၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကြီး ဖြစ်သော ပထမ ညောင်လေးပင် တောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး သည်ကား လူ့ဘဝကို ကျောခိုင်းလျက် ရဟန်းဘဝသို့ မျက်နှာပြုလျက်ရှိသော တပည့်ရင်း ရှင်အရိယ၏ နေက္ခမဇ္ဈာသယ ပဝိဝေကဓါတ် ရင့်သန်နေပုံများကိုလည်း အမှန်အတိုင်း အကဲခတ်မိသည်။ ဉာဏ်စွမ်းထက်မျက်၊ လေးနက်စူးရှ၊ နှင်တိုင်းရ၍ ပညာရေး၌ ခြေသွက်မည့် လက္ခဏာကိုလည်း ကျောင်းသားအဖြစ်နှင့် စာသင် ပေးရစဉ်ကပင် ကိုယ်တွေ့အနေဖြင့် သိတော်မူပြီးဖြစ်သည်။

ဤအချက်များကြောင့်ပင် တပည့်ကျော် ရှင်အရိယကို “ဝိဋကပါရဂူ” အဆင့်အတန်းသို့ ပေါက်ရန်အလို့ငှါ ဝိဋကတ်တော်၏ လက်ရုန်းစောင်းတန်း၊ ဗျာကရုဏ်းကျမ်းကြီးများမှ အစပြု၍ အဆင့်ဆင့် ပို့ချပေးရန်မှာ သူ၏ တာဝန်သာ ဖြစ်တော့သည်တကားဟု နောင်သာသနာ အလားအလာကို ထောက်မြှော်ပြီးလျှင် ကိုရင်ဖြစ်သည်မှ စ၍ ညောင်လေးပင် တောရ သာသနာ့အောင်မြေပေ၌ ရဟန်းရှင်လူ နိုင်ငံတော်သူ နိုင်ငံတော်သားတို့အတွက် ဉာဏ်မျက်စိ() ဘက်ဖွင့်ပေးမည့် ရှင် အရိယ တည်းဟူသော ဝိဋကတ်တိုက်ကြီး ကိုလည်း ကျေးဇူးရှင် ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာတော် ဘုရားကြီးကိုယ်တော်တိုင် စနစ်တကျ ဖုတ်ပန္နက်ချ တည်ဆောက်ခဲ့ပါသည်။

ဝိဋကတ်တိုက်ကြီး အောင်မြင်ဖြူ ဤနည်းဖြင့်ပင် ရှင်အရိယ တည်းဟူသော ဝိဋကတ်တိုက်ကြီးကို ကျေးဇူးရှင် ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကိုယ်တော်တိုင် အင်ဂျင်နီယာသဖွယ် ခြယ်လယ်မွမ်းမံကာ သာသ

နာကောင်းစားရေးအတွက် ရည်စူးလျက်၊ စိတ်ကူးဉာဏ်
ကောင်းကောင်းဖြင့် တည်ဆောက်ပေးခဲ့ရာ ဉာဏသမ္ပယုတ်
ကုသိုလ်ထုပ်အထုံကလည်း ပင်ကိုယ် ပဋိသန္ဓေကပင် အောင်
အောင်မြင်မြင် ပါလာပြီးသော ကိုရင်လေးဖြစ်သဖြင့် ရဟန်း
မဖြစ်မီ (၁၈) နှစ် (၁၉) နှစ်အရွယ်မှာပင်—

၁။ ရသင့်ရထိုက်သော စာများကို နှုတ်ရအာရုံမဆောင်
နိုင်ခြင်း၊

၂။ သဒ္ဒါစည်းကမ်းအရ ပါဠိကို မြင်လျှင် အနက်ထင်
ခြင်း၊

၃။ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ၊ ဆိုလိုရာ အဓိပ္ပါယ်ကို သဘာဝကျ
အောင် နားလည်ခြင်း၊

၄။ ပါဠိအဋ္ဌကထာသွား၊ ရေးသား စီကုံးနိုင်ခြင်း၊

၅။ ဉာဏ်ရှိသလောက်၊ ကြိုးစားမှုလည်း ရှိခြင်း၊

ဟူသော ဤ “စာတတ်လက္ခဏာ” အင်္ဂါတို့နှင့် ညီညွတ်
ပြည့်စုံပြီး ဖြစ်ကာ၊ အဋ္ဌကထာဋီကာနှင့် တကွ ဖြစ်သော
ပိဋကတ်စာပေများကို ဆည်းပူးတတ်မြောက်ပြီး ဖြစ်ခဲ့ လေ
သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကိုယ်တော်တိုင်
တည်ဆောက်ပေးခဲ့သည့် ရှင် အရိယတည်းဟူသော ပိဋကတ်
တိုက်ကြီးသည်ကား ထိုအချိန်မှ စ၍ ညောင်လေးပင် တောရ
သာသနာ့ အောင်မြေပေါ်၌ ဝဋ်ကြွားထယ်ဝါလျက် ဟိမ
ဝန္တာ မဟာမြိုင်တောကြီးမှာ ရှိသော ကေလာသ တောင်ကြီး
ကဲ့သို့ ထီးထီးမိုမောက် စွယ်စုံပေါက်လျက် ရှိခဲ့ပါသည်။

ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်
ခြီးမြှောက်ခြင်း

ပထမဥး ညောင်လေးပင် တောရ သာ
သနာ့အောင်မြေ ဗိမာန်ကြီးကို ဖန်တီး
ထူထောင်တော်မူသော ပထမ တောရ
ဆရာတော် ဘုရားကြီးက သူ၏ အရိပ်အရာကို တတိယ
မြောက်,ဆက်လက် အမွေခံမည့် ဆရာတော် လောင်းလျှာ
ဖြစ်သူ ရှင်အရိယအား ဤအသက်,ဤအရွယ်မျှဖြင့်ပင် “တိပိ
ဋက ဝိဒူ”တံခွန်ထူ တတ်မြောက်အောင် ပို့ချသင်ပေး,လက်
သပ်မွေး၍ စိတ်ရောက်ကိုယ်ပါ ခြီးမြှောက်နေပုံများကို စိတ်
ကူးဖြင့် မြော်မှန်းကြည့်ခဲ့ပါလျှင် လေးကျွန်းပိုင် ခမည်း
တော် စကြာမင်းကြီးက သူ၏ အရိပ်အရာကို ဆက်လက်စိုးစံ
မည့် အိမ်ရှေ့စံ သားတော်ကြီးအား အုပ်ချုပ်ရေး၌ ခရီး
ရောက်အောင် ခြီးမြှောက် အားပေးနေသည်နှင့်လည်း တူ
လှပါပေသည်။

အတုလ ဓမ္မသာမိ ဖြစ်တော်မူသော ဗုဒ္ဓ(ရှင်တော် မြတ်
ဘုရား)က သာသနာဝင်စံပြ အဖြစ်ဖြင့် ပထမဥး သံဂါယ
နာတင်မည့် သားတော်ကြီး အရှင် မဟာကဿပအား အ
မွမ်းတင် ခြီးမြှောက်တော်မူရာ၌ ရည်ရွယ်ချက် ရှိသကဲ့သို့
ပထမ တောရ ဆရာတော် ဘုရားကြီးက တတိယ တောရ
သာသနာ့ အာဇာနည် လောင်းလေးကို အမွမ်းတင် ခြီး
မြှောက်ရာ၌လည်းရည်ရွယ်ချက်ရှိသည်ပင်ဖြစ်တန်ရာပါသည်။

ဘုန်းကံထူးသော
မိဘများ

ဤကဲ့သို့ပညာဗဟုသုတ,ပြည့်ဝလောက်
လုံ, အရိယာတို့၏ အကျင့်ဂုဏ်နှင့် ညီ
ညွတ်သည့် ရှင်အရိယလို သားကလေးကို
မွေးဘွားကြရသော ဆရာကြီး ဥးခေါင်နှင့် ဆရာကတော်
ဒေါ်ခက်တို့မှာလည်း စကြာလောင်းကလေးကို မွေးဘွားရသ

လောက်မက၊ နှင်ပြ ဝမ်းမြောက်ကြပေလိမ့်မည်။ မှန်ပါသည်။
လူ့လောကကြီး၌ ရှိနေကြသော အိမ်ထောင်သည် သောက်စား
မိန်းမမှန်က သားရှင် သွီးရှင်၊ သံသရာ၌ အညွန့်အဆက်
တွေ ဝေဝေဆာဆာ ရှိနေကြသည်က များပါသည်။ လူ့ဥပဒေ
တိုးတက်မှုကိုသာ စိတ်ဝင်စားချက် ရှိသော လောကဓာတ်
ခေတ်မှ နိုင်ငံကြီးတိုင်းမှာလည်း “လူ့ဥပဒေကတိရစ္ဆာန်ဥပဒေ
ရေကို အဖို့ လိုက်နေသည်” ဆို၍လည်း မှားယွင်းမည်
မဟုတ်ပါ။

သို့ရာတွင် ကိရစ္ဆာန်လောကသာ အဓိပ္ပါယ်ရှိသော သား
ညွှံ့ သွီးညွှံ့တွေ ရုတ္တရန် ပယ်နှင်းပစ်သော်လည်း ဘုရားလို
အပ်သော လူ့ဘဝနှင့် သားကောင်း သွီးကောင်းမျိုးကို ရုတ္တရန်
ရန်ကား ခဲယဉ်းလှပါသည်။ သားကောင်း တယောက်၊ နှစ်
လောက်သည်ထက် အလေးချိန် ပိုသွားသော ရှင်ဗုဒ္ဓ
လို သားမျိုးကို ရုတ္တရန် အခွင့်အရေးမူကား အဘယ်
ဆိုဘွယ် ရှိတော့အံ့နည်း။

သို့ဖြစ်ရာ ဤကဲ့သို့ သားမျိုးကို အများအကျိုး အတွက်
မွေးကင်းရသော ဆရာကြီး ဥပေါသ်နှင့် ဆရာကတော်
ဒေါက်တာတို့သည်လည်း ဘုန်းကံ ထူးပါပေသည် ဟု ဤစာ
ရေးသူ ကိုယ်တိုင်ကပင် ဤဆိုင်လတ္တံ့ ဖြစ်သော ပါထာ ဥပ
ထောဝနာဂုဏ်ပြုရပေသည်။

လောယုမတိယာ ကာယ၊
ဟိယာပျ သုလတာ သုတာ။
ဒုဗ္ဘတော ဟေဒိသော တေန၊
ဓညာ-ဿ ဇနိကာ ပိတာ။ ။

ဇလာယုမတိယာ၊ ရှေးကံ မနိမ်၊ သားအိမ် ခန်းတိုက်
 ဝမ်းထဲ၌ရှိပေသော။ ကာယ ထိယာပိ၊ သားဆုလိုလား၊ စိတ်
 ထား ရင့်သီး၊ အဘယ်မည်သော အိမ်ထောင်သည် အမျိုး
 သွီးသည်သော်လည်း။ သုတာ၊ ထွေးထွေးနီနီ အလီလီသော
 သားသွီး ပုစုလေးတို့ကို။ အသုလဘာ၊ လောကဓမ္မတာ၊ ပျော်
 ရှင်စွာ ပုခက်လွှဲလျက်၊ အခက်အခဲမပါ၊ အဘယ်မှာ မရလွယ်
 ဘဲရှိပါကုန်အံ့နည်း။ သုလဘာယေဝ၊ ခေတ်သစ် ဝိသာခါ၊ ဂုဏ်
 ယူကာ စနစ်ထွင်လျက်၊ တနှစ်လျှင် တကြိမ်ကျ၊ ရလွယ်လှပေ
 ကုန်၏။ ဟိ၊ ယင်းသို့ပင် သားသွီးသာမာန်၊ ရဘို့ရန် မခဲယဉ်း
 လှပါသော်လည်း။ ဤဒိသော၊ ညောင်လေးပင် တောရ သာ
 သနဲ့ အာဇာနည်လောင်း၊ သူရဲကောင်း စစ်ဗိုလ်၊ ရှင်အရိ
 ယလို သားကောင်းမျိုးကိုမူကား။ ဒုလ္လဘော၊ တနှစ်လျှင် တခါ
 ကြံအမွှာစုံတွေအကြိမ်များသော်လည်း၊ ဘွားတိုင်း မပါ၊ ရခဲ
 လှပါ၏။ တေန၊ ထိုသားကောင်းအဘိုးတန်ရဘို့ရန် ခဲယဉ်း
 လှပါသောကြောင့်။ အဿ၊ သာသနဲ့ အာဇာနည်၊ မကြာမီ
 ဖြစ်လတ္တံ့သော ထိုရှင်အရိယ၏။ ဇနိကာ၊ ယုယပိုက်ထွေး၊
 နို့ချိုကျွေးလျက်၊ မွေးကျွေး သုတ်သင်၊ ကျေးဇူးရှင် မယ်
 တော် ဒေါ်ဒေါ်ခက်သည် ၎င်း။ ပိတာ၊ မွေးသည့်ဘခင်၊ ကျေး
 ဇူးရှင် ခမည်းတော်ကြီး ဆရာခေါင်သည်၎င်း။ ဓညာ- ဓညာ
 ဝတ၊ မြန်မာပြည်သာသနာ၊ နမူနာစံပြ၊ ရှင်အရိယလိုသားမျိုး
 ကို အများအကျိုး မွေးရသဖြင့်၊ ရှေးကဆုတောင်း၊ ကုသိုလ်
 ကောင်းကြပါပေကုန်သည်တကား။

၄-ရဟန်းဖြစ်တော်မူခန်း

ညောင်လေးပင်တောရသာသနာ့ထိပ်ခေါင်တင်၊ ရွှေကျင်
ဂိုဏ်းစောင့် ဖြစ်လတ္တံ့သော ကိုရင် ရှင်အရိယ သည်ကား
အကျင့်သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပရိယတ်စာပေပညာဂုဏ်တို့
ဖြင့်ပြည့်စုံ လုံလောက်ပြီးဖြစ်၍ အရွယ်အားဖြင့်လည်း ရဟန်း
ဖြစ်ရန်အချိန်တန်ခဲ့ပြီ။

အချိန်နှင့် သိမ် မိဘ နှစ်ပါးတို့ သည်လည်း သားဥရား
ပညာတတ်ကို ရဟန်းဇာတ် သွင်းပြီး
ဦးမြောက်ဘို့ရန်ဟန်တပြင်ပြင် ဖြစ်နေကြလေပြီ။ သို့ဖြစ်၍မြန်
မာသကရာဇ်(၁၂၆၇)ခု တပို့တွဲလပြည့်ကျော်(၂)ရက်၌
ညောင်လေးပင် တောရ သာသနာ့အာဇာနည် ကိုရင်ရှင်အ
ရိယသည် မိဘ(၂)ပါး၏ အပြီးအမြောက်ပြည့်ပင် သူမြော်
လင့်ခဲ့သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူခဲ့လေသည်။

ရဟန်းအဖြစ် ချက်မြှုပ်ရာ သာသနာ့အောင်မြေမှာကား
ညောင်လေးပင်တောရ သာသနာ့ တက္ကသိုလ်ကြီး အတွင်း၌
ရှိသော သီလဝိသောဓနီ-ခေါ်၊ သိမ်တော်ကြီးပင် ဖြစ်၏။
ဌာနဖြစ်သော သိမ်က သီလစင်ကြယ်ရာ သာသနာ့အောင်မြေ
ကြီးဖြစ်သကဲ့သို့ ဌာနီဖြစ်သော ရဟန်းဖြစ်သစ်စ၊ အရှင် အရိ
ယသည်လည်း အရိယာနှင့် တူသောအကျင့်သီလ ကိန်းဝပ်သူ
ပင်ဖြစ်၏။ ထို ကြောင့်ဌာနဖြစ်သော သိမ်တော်ကြီး၌ ဌာနီ
သောအရှင်အရိယတို့မှာကား သံလိုက်ဓာတ်နှင့် သံလိုက်
ကဲ့သို့ အချင်းချင်း အံ့ကိုက်လျက် နှစ်ဦးစလုံးလည်း

ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ ထိုသီလဝိသောဓနီ သိမ်တော်ကြီးကိုပင်
အောင်မြေဌာန ပြုလုပ်၍ အရှင်အရိယ
ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရာ၌ ပဓာနအဖြစ်ဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်
ခြီးမြှောက်တော်မူသော ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှာ
ကား အောက် ရာမညတိုင်း၊ တောရဂိုဏ်းကြီး၏ အထွဋ်အ
ထိပ်ဖြစ်သော ဘုန်းတော်ကြီး ဥးသီလ ဖြစ်လေသည်။

ဘုန်းတော်ကြီး ဥးသီလ ဆိုလျှင် အကျင့်သီလနှင့် တ
ကယ် ပြည့်စုံသည့် ပုဂံခေတ်၌ ပံသုကု ငွယ်ရှင် ပုဂ္ဂိုလ်အ
ရှင်မြတ်ကဲ့သို့ ရဟန္တာဟု အများအကြည်ညို ခံရလောက်
အောင် ကျော်ကြားခဲ့သည်ဟု အများကလည်း နားလည်မှု
ရှိကြပါသည်။

၎င်းဘုန်းတော်ကြီး ဥးသီလသည်—

“ဓာတုသော ဘိက္ခဝေ သတ္တာ သံသန္တန္တိ သမေန္တိ။”

ဟု ဘုရားဟောတော်မူသော စကားတော်အတိုင်း၊ ရွှေ
ကျင်ဆရာတော်၊ မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံဆရာတော်တို့နှင့်လည်း သ
မာန နိကာယိကဖြစ်၍ အယူအဆချင်း တူမျှကြလေသည်။ ၎င်း
ဆရာတော်ဘုရားကြီး(၃)ပါးကိုပင် အစွဲပြုပြီးလျှင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို
လေးစားသောအားဖြင့် တခုသော ရွှေကျင် ဂိုဏ်းကြီးကို
လည်း-

၁။ ရွှေကျင်ဂိုဏ်း၊

၂။ တောဂိုဏ်း၊

၃။ ဝိသုဒ္ဓါရုံဂိုဏ်း၊

ဟု သုံးမျိုးခွဲ၍ ပြောစမှတ်ပြုကြ၏။ ထိုဘုန်းတော်ကြီး ဥး
သီလ၏ ဂုဏ်တွေကား များလှပါ၏။ သို့ရာတွင် ဤထေရာ

ပဒါန်သခင်၊ ညောင်လေးပင် တောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး သည်ပင် ၎င်းဘုန်းတော်ကြီး ဥးသီလ၏ ထေရုပ္ပတ္တိကထာကို အကျယ်ရေးသားပြီးဖြစ်၍ ဤ၌ လစ်လျူရှုလိုက်ပါသည်။

စာပေဖို့ချခြင်း သာသနာ့ အာဇာနည်ကလေး ဖြစ်သော ရဟန်းတော် ဥးအရိယသည် ညောင်လေးပင်တောရ သီလဝိသောဓနီ သိမ်တော်ကြီး၌ ရဟန္တာတမျှ အကျင့်သီလ ဖြစ်စင်သော ဘုန်းတော်ကြီး ဥးသီလကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ခိုက်ရောက်ရပြီးနောက်၊ ပထမဆရာတော်ဘုရားကြီး၊ ဒုတိယ ညောင်လေးပင်တောရ ဆရာတော် ဥးဥေယျ ထံ၌ ဆက်လက်၍ အထက်ထက် ဖြစ်သော ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ကာအရပ်ရပ်တို့ကို အထပ်ထပ် အနုစိတ်သင်ယူပြီးစင် ညောင်လေးပင်တောရ သံဃပရိသတ် ကိုလည်း ပဓာနဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သော ဆရာတော်ကြီး (၂)ပါး တို့၏ လက်ထောက်စာချ ဂဏဝါစက အဖြစ်ဖြင့် စာပေကျမ်းဂန်များ ပို့ချနေသည့်အချိန်မှာပင် နိုင်ငံတော် အစိုးရတို့၏ ရှေးခေတ် ပါဠိပထမပြန်စာပေပွဲကြီး ဖြစ်၍ ပထမကြီးတန်း အထိ အောင်မြင်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

ဤနည်းအားဖြင့်ပင် သာသနာ့ အာဇာနည် ရဟန်းတော်လေး ဥးအရိယသည် အထက် ကျေးဇူးတော်ရှင် ညောင်လေးပင်တောရ ဆရာတော်ကြီးများ၏ သဘောကြံရန် သဘွယ်ဖြစ်၍ ညောင်လေးပင် တောရတိုက်ကြီး မှို့တိုက်တစ်ခု၊ အရှည်တည်တန်ခူး-စသော သာသနာ့ကျောင်းစွဲများ မှို့တိုက် အဖူး ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

၅-ဝိသုဒ္ဓါရုံ နိဿယည်း ဆည်းပူးခန်း

မန္တလေး
ကြွခြင်း

ညောင်လေးပင် တောရ သာသနာ့ အာ
ဇာနည် ရဟန်းတော် အရှင် အရိယ
သည်ကား ပထမ, ဒုတိယ ညောင်လေး
ပင် တောရ ဆရာတော် ကြီးများနှင့် ဥပဇ္ဈာစရိယ ဖြစ်သော
ဘုန်းတော်ကြီး ဥးသီလတို့ထံမှ အကောင်းဆုံး, အကျ-နဆုံး
ဖြစ်သောပရိယတ္တိပညာ သာသနာ အဆီအနှစ်များကို ၎င်း,
ပဋိပတ္တိဓမ္မ သာသနာ့ အမြဲတေ ဟုဆိုအပ်သော ကျင့်ကြံနေ
ထိုင်နည်းများကို၎င်း ပြည့်ပြည့်ဝဝ အတိအကျ ဆည်းပူးပြီး
ဖြစ်၍ သာသနာပြု အင်္ဂါနှင့်လည်း အတန်အရာ ပြည့်စုံခဲ့
လေပြီ။

သို့သော်လည်း မိမိ တတ်မြောက်ပြီး ပညာကို အရာမ
သွင်း, စာရင်း မတင်, စိတ်ကြီးဝင်ခြင်း မရှိသည့်ပြင် ကျေး
ဇူးရှင်ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သောဘုန်းတော်ကြီး ဥးသီလဆရာတော်
ကြီးကလည်း တိုက်တွန်းပြန်ရကား, ၎င်းရဟန်းတော်က
လေး အရှင်အရိယသည် ရွှေကျင်နိကာယ ဓမ္မသေနာ
ပတိ, ရာဇဂုရု, သမ္ဗုတိသာသနာ့ပိုင် ဖြစ်တော်မူသော
ကျေးဇူးရှင် မဟာဝိသုဒ္ဓါရာမ ဆရာတော် ဘုရားကြီးထံ,
နိဿယည်းခံ သင်ကြား ဥးမည် ဟု-မိမိနေထိုင်ရာ, ညောင်
လေးပင် တောရ တိုက်တာကြီးမှ ခွါထွက်ခဲ့၍ မန္တလေး
ကြွန်း ရဟန်းတို့တက္ကသိုလ်ဖြစ်သော ရွှေကျင်ဂိုဏ်းဗဟိုဌာန
မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ တိုက်တော်ကြီးသို့ ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်
ကြီးများ၏ အပ်စာနှင့် တကွ, သွားရောက်, သင်အံ,
နိဿယည်းခံ လေ့လာပြန်သည်။

ပျားပန်းခတ်
ဖြစ်မြင်း၊

မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ တိုက်တော်ကြီး သည်
ကား အစည်ကားဆုံး အချိန်ဖြစ်သည်။
ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပမှ အဆက် မပြတ်လာ
ရောက်နေသော သာသနာပြု ဆရာတော်လောင်း ရဟန်း
ကောင်း ရဟန်းမြတ်သည်လည်း တဒီဒီရစ်ဝဲနေသော ပျား
ပိတုံးများသဘွယ်ဖြစ်၍ **မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်တော်ကြီး**
တည်းဟူသော **မဇ္ဈိမကနုတ်ပန်းပင်ကြီးမှ** ပန်းဝတ်
ရည် အရသာများကို သူအရှုံး၊ ကိုယ်အနိုင်၊ အပြိုင်အဆိုင်
စားသုံးဆဲပင်ဖြစ်၏။ ထိုပျားပန်းခတ်ပမာ ဖြစ်နေသော သံဃ
ပရိသတ်ထဲ၌ ညောင်လေးပင် တောရ သာသနာ့ အာဇာ
နည် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သူ ရဟန်းတော် အရှင်အရိယလည်း အပါ
အဝင်ပင်တည်း။

ဆည်းပူးချက်
အောင်မြင်မှုများ

ဘုန်းတော်ကြီးဥးသီလနှင့် ညောင်လေး
ပင် တောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ
၏ လိုလားချက် အပြင်၊ မိမိ တွင်လည်း
အကြွင်းမဲ့ ကုန်စဉ်အောင် သာသနာ တိုးတက်ရေး လမ်း
ကောင်း နည်းနာများကို ဆည်းပူးလေ့လာရန် ဆန္ဒတော်
ကလည်း ထက်သန်ရင်း ရှိသည့်အလျောက်၊ မဟာ ဝိသုဒ္ဓါရုံ
ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ ထံတော်မှောက်သို့ ချီက်ရောက်
သည့်အချိန်ကစ၍ လိုအပ်သော ကျမ်းဂန်ဗဟုသုတများနှင့်
တကွ **ဝိသုဒ္ဓါရုံ အလိုတော်** ကျ ဖြစ်သော နည်းနာ အရပ်
ရပ်ကိုလည်း လက်ထပ်ဆည်းပူး အထူး သင်ကြားလေသည်။
ပင်ကိုယ် ပိဋကတ် ဓာတ်ခံကလည်း လုံလောက်ပြီးပြီ
သည့်အားလျော်စွာ၊ တကြိမ်တခါမြည်းရုံမျှနှင့်ပင် ဟင်း၏
အရသာကို ကျ-နစွာ သိနိုင်သော လျှာကဲ့သို့ မိမိ ဆည်းပူး

လိုက်စားသော ဝိသုဒ္ဓါရုံ နည်းနာ နိဿယနည်းများကို လည်း အတန်ငယ် ဆည်းပူးလိုက်ရုံမျှဖြင့်ပင် နည်းစုံ တတ်မြောက်၊ အရသာ ပေါက်ခဲ့ပြန်သည်။ ဤနည်းအားဖြင့် ပင် ညောင်လေးပင်တောရ သာသနာ့ အာဇာနည် အရှင် အရိယသည်ကား—

- (က) စာပေပို့ချ သင်ပြနည်း၊
- (ခ) အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာနည်းကျ၊ ပါဠိစုတ္တိယ ရေး သားနည်း၊
- (ဂ) ဝိသုဒ္ဓါရုံ အလိုတော်ကျ၊ ဝိနိစ္ဆယဖြတ်ထုံး ရေး နည်း၊
- (ဃ) စာပေ ကျမ်းဂန် အမှားအမှန် စိစစ်နည်း၊
- (င) တပည့် ပရိသတ် မွေးမြူနည်း၊
- (စ) ကျင့်ကြံ နေထိုင်နည်း—စသည်တို့ကို ကျေးဇူးရှင် မဟာ ဝိသုဒ္ဓါရုံ ဆရာတော် ဘုရားကြီးထံမှ လက်ထပ်ရ ဆည်းပူးပြီး ဖြစ်ခဲ့ပြန်၏။

ရှေ့တိုက်တော် “ဆရာကောင်းတပည့် ပန်းကောင်းပန်” စာရင်းဝင်တပည့် ဖြစ်သော သာသနာ့ အာဇာနည် အရှင် အရိယ၏ သဒ္ဓါ၊ ဝိရိယဇာတိ၊ သီလဇာတိ၊ သမာဓိဇာတိ၊ ဥပဿာဇာတိ တည်းဟူသော “ဗလငါးတန်” ပြည့်ဝပုံကို ဧည့်မြင်ရသော ကျေးဇူးရှင် မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ ဆရာ တော်ဘုရားကြီးကလည်း အလွန်ကြေနှပ် အားရတော်မူလှ သဖြင့်—

နိဂ္ဂယ နိဂ္ဂဏှေတဗ္ဗေ၊ ပဂ္ဂဏှေယေစ ပဂ္ဂဟံ။

ဟူသော ကိုယ်တော်ပြုတ်၏ ဆုတောင်းပတ္တနာနှင့်အညီ အာဇာနည်ဂုဏ်နှင့် လိုက်တန်သော အခြီး အမြောက်မျိုးဖြင့်

အရှင်အရိယကို အထူးခြီးမြှောက်ပြီးလျှင် လက်ရွေးစင် ရွှေ
တိုက်တော် သာဝက စာရင်း၌ ထဲသွင်း ပါဝင်စေတော်မူလေ
၏။ သို့ဖြစ်ရာ-

၁။ ညောင်လေးပင် ပထမ တောရ ဆရာတော် ဘုရား
ကြီး၊

၂။ ၎င်း ဒုတိယ တောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၊

၃။ ဘုန်းတော်ကြီး ဥဒ္ဓါလ၊

၄။ ကျေးဇူးရှင် မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၊

၎င်းဆရာတော်(၄)ပါးတို့သည်ကား သာသနာ့အောင်
မြှောက်၍ ဗလ(၅)တန်နှင့် ပြည့်စုံသော အရှင်အရိယကို
အထွဋ်အထိပ်သို့ ရောက်အောင် အဘိသိက် သွန်းလောင်း
ပေးတော်မူကြသော သာသနာ့ထိပ်ခေါင်တင်၊ ကျေးဇူးရှင်
ကြီးများပေတည်း။

၆-ညောင်လေးပင်သို့ပြန်ရောက်ခန်း

တဝန်လွှဲအပ်ခြင်း ရွှေကျင် သာသနာ့ပိုင် မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ
ဆရာတော်ဘုရားကြီးထံမှ လိုအပ်သော
နည်းနာ နိဿယည်းများကို ဝံ့လင်စွာ ရှင်းပြီးနောက်၊ ဝိဇ္ဇာ
နေရင်း၌ နေထိုင်သော ညောင်လေးပင်တောသို့တိုက်ဝင် ပြန်ကြီး
သို့ ပြန်လည် ဆိုက်ရောက်တော်မူခဲ့ရာ ကျေးဇူးရှင် မဟာဝိ
ဆရာတော်ကြီး များသည်လည်း အသက်တော် ကြီးမား၍
အပ္ပေါသုက္ကမဗ္ဗဌာန်း၍ ချမ်းစွာ နေထိုင် နေသော
အချိန်တန် အခါရောက်ပြီဖြစ်သဖြင့် တိုက်တာ အဆင်၌
ရန် ရှိသောစာပေပို့ချရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေး၊ ကိစ္စတာဝန်များ

ကို အရှင် အရိယ လက်ဝယ်သို့ တစတစ လွှဲအပ်ကြလေသည်။

သိက္ခာဝါ မကြီးသေးမီကပင် ဆရာလုပ်၍ အုပ်ချုပ် ပို့ချ လူကြီးဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ရသော်လည်း အဘက်ဘက်မှ လုံလောက်သော စွမ်းရည်သတ္တိရှင် ဖြစ်သဖြင့် ဆောင်ရွက်သည့် ကိစ္စတိုင်း၌လည်း ချို့ယွင်းချက်မရှိဘဲ ဆေးစက်ကျရာ အရပ်ထင်လျက် ရှိလေသည်။

[အရှင်အရိယ၏ ချို့ယွင်းချက်မရှိသော သာသနာရေး ဆောင်ရွက်ချက်များကို မျက်မြင်တွေ့ရသော ကျေးဇူးရှင်တောရ ဆရာတော် ဘုရားကြီးများမှာလည်း သားတော် အိမ်ရှေ့မင်းကို ထီးနန်းအပ်၍ တောရပ်သို့ထွက်ချီကာ ရဟန်းပြုကြသော “ဒဗ္ဗနေမိစကြာမင်းကြီး” ၏ သမဏသုခမျိုးကို ရရှိခဲ့ကြသည်-ဟုလို။]

အုပ်ချုပ်ရေးမှူး
ဖြစ်လာပုံ

၎င်းနောက်၊ အချိန်ရောက်သဖြင့် ညောင်လေးပင် တောရဆရာတော် ဘုရားကြီးများသည် မိမိတို့ ထူထောင်ခဲ့သော ညောင်လေးပင်တောရ သာသနာ့အောင်မြေ ဗိမာန်ကြီးကို မျက်နှာလွှဲလျက် ဘဝနတ်ထံ၊ ပျံလွန်တော်မူကြရာ အရှင်အရိယသည်ပင် တတိယမြောက် ညောင်လေးပင် တောရ ပဓာနပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်ဖြင့် ညောင်လေးပင် တောရ တိုက်တော်ကြီးကို အုပ်စီးစောင့်ရှောက် တော်မူရတော့၏။

တတိယညောင်လေးပင်တောရဆရာတော်ကလေး အရှင်အရိယသည်မလွဲသာသဖြင့် ညောင်လေးပင်တောရသာသနာ့အောင်မြေပလ္လင်၌ ဘုရင်ဟုဆိုလျှင် မမှားနိုင်သော အကြီးအကဲ ဘဝသို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့ရလေပြီ။ သို့သော် ထိုအချိန်၌

အရှင်အရိယသည် ရဟန်းသိက္ခာဝါ(၁၄)ဝါမျှသာ ရှိသေးသဖြင့် ထမ်းဆောင်ရမည့် တာဝန်ကြီးသလောက် အရွယ်ကား ငယ်လှသေး၏။ သို့သော်လည်း အရွယ်နှင့်မမျှ ပိဋကတ်စာပေပညာက အချိန်စီးလေးလျက် ရှိသည့်ပြင် လူရှင်ပရိသတ်၏ကြည်ညိုဘွယ်ကိုဆောင်နိုင်သော အကျင့်သီလနှင့်အချိုးကျသေဝပ်သောသန္တိန္ဒြိယ၊ သမဏကြက်သရေတို့ကလည်း ဂိုဏ်းဂဏသာသနာ၊ တိုက်တာ ကြီးပွားရေးကို ဆောင်ရွက်ရာ၌ ဝန်မလေးသည့် အသွင်ကို ဆောင်လျက် ရှိလေသည်။

ဤနည်းအားဖြင့်ပင် အရှိန်မပျက် ရှေ့သို့သာချီတက်လာခဲ့ရာ နောက်ဆုံး၌ နိယတော သမ္မောဓိပရာယဏော ဟုချီးကြူးအပ်သောအရိယာအရှင်မြတ်ကြီးတို့၏ ဆန်တက်ရေးလမ်းစဉ်အရ ရဟန်းတော်ကလေး ဥးအရိယအဖြစ်မှ ညောင်လေးပင် တောရ သာသနာ့သိပ်ခေါင်တင် ဆရာတော်ကလေး ဥးအရိယ အဖြစ်သို့ပင် ဆိုက်ရောက်ခဲ့ရပြန်၏။

သို့ဖြစ်ရာ ထိုစဉ်က ညောင်လေးပင် တောရ တိုက်တော်ကြီး၌ အရှေ့လောကဓာတ်မှ နေမင်းကြီးထွက်ပြီစ အချိန်လိုဖြစ်နေသဖြင့်၊ နေမင်းကြီးကိုအလေးပြုဘို့ရန် ထိုမှဤမှရောက်လာသော သံဃာတော် ဥးရေမှာလည်း အမြဲတမ်း တရာ (၁၀၀) ကျော် ရှိလေသည်။ သံဃာ့ဥးစီးဖြစ်သော ထိုညောင်လေးပင် တောရ ဆရာတော်လေးသည်ကား ဤမျှများပြားသော သံဃပရိသတ်အလယ်၌ ထွက်သစ်စ နေလှလင်ကဲ့သို့ အလွန်ပင် ကြက်သရေ ရှိခဲ့လေသတည်း။

၇-သာသနာပြုခန်း

အပိုင်းကြီး(၃)ပိုင်း ရှေးဘဝတို့က ဆည်းပူးခဲ့သော အတိတ် မျိုးစေ့ ပါရမီ အဟုံတို့နှင့် ယခုဘဝ၌ ဆည်းပူးလေ့လာခဲ့သော အကျင့်တရားလုံလောက်မှု၊ အသိ တရားလုံလောက်မှု-စသည်တို့ကပင် (၁၄)ဝါမျှဖြင့်ဘဝ၏ အောင်မြင်မှု စခမ်းသို့ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်း ဆိုက်ရောက် အောင် မြှင့်တင်ပေးလိုက်ရာ ထိုအခါမှစ၍ ညောင်လေးပင် တောရ ဆရာတော်လေးသည်လည်း သာသနာပြုကိစ္စ၊ အုတ် ပန္နက်ချ၍တသာသနာလုံး စိတ်ဝင်စားဘွယ်ဖြစ်သော သာသ နာတိုးတက် တည်တန့်မှု ထူထည်ကြီးကို ဆုတ်နစ်မှုမရှိဘဲ တည်ဆောက်ခဲ့ပါသည်။

ဤဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ညောင်လေးပင်တောရ ဆရာတော် ကလေးသည် သာသနာတော်ကြီး တိုးတက်အောင်မြင်မှုအ တွက်၊ အမှန်တရားနှင့် စွန့်စားမှုကို လက်ကိုင်ထား ပြီးလျှင် လုပ်ငန်းစဉ်အရပ်ရပ်ကို အပိုင်း (၃) ပိုင်းထား၍ တည် ဆောက်ခဲ့ရာ-

- (က) အပိုင်းမှာ ပို့ချသင်ကြားရေးနှင့် သက်ဆိုင် သောအပိုင်းဖြစ်သည်။
- (ခ) အပိုင်းမှာမူ စည်းကမ်းသေဝပ်ရေးနှင့်သက် ဆိုင်သော အပိုင်းဖြစ်၍-
- (ဂ) အပိုင်းမှာကား လူသစ် ဖန်တီးရေးနှင့် သက် ဆိုင်သော အပိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဤမှ နောက်၌ကား ညောင်လေးပင် တောရ ဆရာတော်ကလေး၏ လုပ်ငန်းစဉ် အောင်မြင်မှု များကို

လာဘ်ကောင်း၊ လက်ဆောင်ကောင်း အဖြစ်ဖြင့် စာဘတ်သူများ တွေ့ရှိကြလိမ့်မည်ပင်ဖြစ်၏။

(က) သာသနာတည်တန့်မှုအတွက်၊ အရေး
စာပေသင်ကြားရေး ကြီးဆုံးဖြစ်သော အချက်မှာ “ရဟန်းတိုင်း၊ ရှင်တိုင်း ပိဋကတ်စာပေ တတ်မြောက်သူများဖြစ်ရမည်” ဟူသော အချက်ပင်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ စာပေသင်မှု ယုတ်လျော့ကြသည်ဖြစ်အံ့၊ ဗုဒ္ဓလမ်းစဉ်ဖြစ်သော ထိုသာသနာတော် သည်ကား ပထဝီပျက်သောလူမမာကဲ့သို့ ခြုံခြုံခြာခြာ ဖြစ်ပြီးလျှင် ဆုတ်ယုတ် သွားသော်လည်း သွားနိုင်သည်။ ကွယ်ပျောက်သွားသော်လည်း သွားနိုင်သည်။ ဤအချက်ကိုကား ဆရာတော်ကလေးသည် သူ့စိတ်ထဲ၌ လေးလေးနက်နက် စွဲနေဟန်ရှိပါသည်။

ထို့ကြောင့် ထိုစဉ်က ညောင်လေးပင် တောရ တိုက်ကြီး၌ ရှိသော သံဃာတော် (၁၀၀) ကျော်တို့သည်ကာ “စာတတ်သူ၊ စာကျက်သူ စာသင်သား ချည်းဖြစ်ရမည်” ဟူသော ညောင်လေးပင် သာသနာရေး ဆောင်ပုဒ်အရ နင်လား၊ ငါလား ပရိယတ်စာပေ လိုက်စားနေကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တွေသာဖြစ်ကြ၏။ ပရိယတ္တိအလုပ်ခွင်၌ နေဝံ့နေထွက် ပျော်ပိုက်လျက်ရှိသော ၎င်းစာသင်သားတို့အား ငန့်ဝါညှဝါများ ထူထောင်လျက် အမြဲ စာပေပို့ချသည်။

စာပေပို့ချရေး၌လည်း—

- ၁။ စနစ်တကျရှိခြင်း၊
- ၂။ သင်ကြားမှုခေတ်မှီခြင်း၊

၃။ လွေကျင့်ခန်းပေးခြင်း၊

စသည်တို့ကြောင့် ညောင်လေးပင် စာသင်နည်း တနည်း ကဲ့သို့ပင် သီးသန့်ဂုဏ်ယူလျက်ရှိသည်။

တလလျှင်(၂)ကြိမ်ကျ သီးသန့်ညောင်လေးပင်စာမေးပွဲ များ ကျင်းပပေးပြီးလျှင် ၎င်းဥာဏ်စမ်းစာမေးပွဲ၌ အောင်မြင်သူ စာသင်သားများကို ပစ္စည်းပရိက္ခရာတို့ဖြင့် ဂုဏ်ပြုခြီးမြှောက်လျက်၊ ကျရှုံးသူများကို မူကား တိုက်တာ ဥပဒေအရ ဒဏ်ထားတော်မူလေသည်။ သာသနာကြီးအတွက် သင်လူပိုမဖြစ်စေနှင့် ဟူသော ဆောင်ပုဒ်အရ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မှလည်း အိပ်၊ စားမှုဖြင့် အချိန် မလွန်စေဘဲ “ငါတို့ သာသနာတော်ကြီးကို ငါတို့ အရောင်တင်ရမည်” ဟူသော ဆောင်ပုဒ် အရ စာတက်မှု၊ စာကျက်မှု-စသည်တို့၌ သာတက်တက်ကြွကြွရှိနေကြသည်မှာလည်း အားကျဘွယ်လည်း ဖြစ်၏၊ ကြည်ညိုဘွယ်လည်း ဖြစ်၏။

သို့ဖြစ်ရာ ထိုခေတ်က ဆရာတော်ကလေး ဥူးအရိယ အုပ်ချုပ်သော ညောင်လေးပင် တောရတိုက်ကြီးသည်ကား မြန်မာပြည်အောက်ပိုင်း၌ နှစ်စဉ်လိုပင် အများဆုံးစာမေးပွဲအောင်မြင်ရာဌာန သာသနသိပ္ပံကြီး သဘွယ် ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုညောင်လေးပင် တောရ သာသနသိပ္ပံကြီးမှ ရာပေါင်းများစွာသော ပထမငယ်၊ ပထမလတ်၊ ပထမကြီးတန်းအောင်ရဟန်းတော်များလည်း မြန်မာပြည် အရပ်ရပ်တို့၌ အနှံ့အပြားရှိနေပေသည်။ အချို့မှာလည်း သကျသီဟ - စေတိယင်္ဂဏ ဓမ္မာစရိယ၊ အစိုးရ ဓမ္မာစရိယများ ဖြစ်၍

သာသနာတော်၌ လူလားမြောက်လျက် ရှိကြလေပြီ။ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော (က) အချက်အရစာပေသင်ကြားရေး လုပ်ငန်း ထမြောက် အောင်မြင်မှုကြီးကို ရုပ်လုံးတော် ဆောင်ရွက်ရာ ဝယ် အရံစာချ၊ဂဏဝါစက ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်ဖြင့် ကူညီပို့ချ၊ အစစ အားပေးတော်မူကြသော သာသနာပြုဘက်ပြုတော်၊ ရဲဘက်တော် တပည့်ကြီးများမှာကား ယခု မြန်မာပြည်၌ ထင်ရှားလျက်ရှိသော ရန်ကုန်မြို့ ကျောက်ကုန်း တောရ မေဒီနိုဆရာတော်နှင့် ယခု ညောင်လေးပင်တောရရှိ သီတင်း သုံးနေသော ဆရာတော်ကလေး အရှင်ဇာဂရတို့ဖြစ်ကြသည်။

(ခ) ညောင်လေးပင်တောရသာသနာ့အာဇာ
စည်းကမ်း သေဝပ်ရေး နည်းဖြစ်သောဆရာတော်ဥျးအရိယသည်
စာပေ သင်ကြားရေး၌သာမက၊ တပည့်
ရဟန်း၊သာမဏေတို့၏စည်းကမ်းသေဝပ်ရေး၌လည်းအထူး
ကြောင့်ကြစိုက်တော် မူပြန်သည်။ “ညောင်လေးပင် တောရ
တိုက်သားမှန်လျှင် စာတတ်စာတော် ဖြစ်ရမည်၊ဝိနည်းကိုရိ
သေရမည်၊စည်းကမ်း သေဝပ်ရမည်” ဟူသော ဆောင်ပုဒ်
အရ မိမိတိုက်သား သံဃာတော်များကိုလည်း ဝတ်ရုံမှု၌
၎င်း၊ နေထိုင်စားသောက်မှု၌၎င်း စည်းမျဉ်းသီးသန့်ထား၍
အထူးပြုပြင်တော်မူသည်။

ဘုန်းတော်ကြီး ဥျးသီလ၏ တောရရွှေကျင်သွေးက အမြဲ
တစေ လှုံ့ဆော်လျက်ရှိသဖြင့် ကိုယ်တော်တိုင်က ဝိနည်း
သိက္ခာပုဒ်တော်ကို အသက်ပေး၍ လေးစားတော်မူသကဲ့သို့
တပည့် ပရိသတ်အားလည်း ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်တော်ကို
အသက်ပေး၍ လေးစားစေတော်မူပြန်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ

ဝတ်ပုံ၊ ရုံပုံကို မြင်ရပြင်းအားဖြင့်၎င်း၊ နပုံ၊ ထိုင်ပုံကိုအကဲခတ်
ရပြင်းအားဖြင့်၎င်း အခြားနေရာ၌ ဝတ္ထုရစေကာမူ ဤပုဂ္ဂိုလ်
ကား ညောင်လေးပင် တောရတိုက်သားဟု သိနိုင်ပေသည်။

ခြံ၍ရေးရသော မိမိကိုယ်တိုင်က ဤမည်တော်အားလျော်
စွာ အရိယာဟုဆိုရသကဲ့သို့ ကိုယ်တော်မြတ်၏ တပည့်ပရိ
သတ်များမှာလည်း “အရိယဿသာဝကာ- အရိယသာဝ
ကာ” ဟူသော ဝစနတ္ထအရ ပါသာဒိကဂုဏ်ကို ဆောင်နိုင်
သော အရိယသာဝကများသာ ဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့်
ညောင်လေးပင်တောရ ဆရာတော်သည် ကိုယ်တော်တိုင်
စင်ကြယ်သလို၊ စင်ကြယ်သော အခြံအရံရှိသော သုဇိ၊ သုဇိ
ပရိဝါရ-ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးပေတည်းဟု မှတ်တန်း တင်ရမည်
ဖြစ်သတည်း။

ဒကာ ဒကာမ
အင်အားစု

ညောင်လေးပင် တောရတိုက်တော်ကြီး
ကို တာရှည်လေးမြင့် အခြေကောင်း
အောင်၊ ရေလောင်းပေါင်းသင်၊ သာ
သနာ့ ဥယျာဉ်မှူးအသွင်ဖြင့် အစဉ်ထာဝရ ဆည်းကပ် ကိုး
ကွယ်ကြသော ဒကာ၊ ဒကာမတို့သည်လည်း ပစ္စည်းလေးပါး
ဖြင့် ခြီးမြှောက်ပူဇော်လျက် တရားကျော်မျှရှိသော တိုက်သံ
ဃာများကလည်း အပြုတမ်း နံနက်အရံ ဆွမ်းဝတ်၊ တည်
ထား ပြုစုကြသည်။ ဒကာ၊ ဒကာမများကို အဖွဲ့ပြု၍ သံဃာ
တော်များမှာ ချမ်းသာစွာပင် လိုအပ်သော သာသနာ့ကိစ္စ၊
သာသနာ့တာဝန်များကို ဆောင်ရွက်ခွင့်ရကြလေသည်။

ဆရာကောင်းကို ဆည်းကပ်ကြရသော ဒကာ၊ ဒကာမများ
ဖြစ်ကြသည်အားလျော်စွာ သာသနာ့ ခြီးမြှောက်ရေး၌ အ
ချိုးကျသည်၊ အတုယူဘွယ်လည်းဖြစ်သည်။ ညောင်လေးပင်

ဆရာတော်၏ ဟောပြောစုံမမှု၊ ကုသိုလ်တရား၊ စိတ်ထား ဆောက်တည်စေမှုများသည်ကား ခိုင်ခံ့၊ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ အပေါ်၌ ဩဇာသက်ရောက်၍ လိုအပ်သော အကျိုးတရား နှင့် နိဗ္ဗာန်တံခါးသို့ ချီတက်ရာ လမ်းစဉ်တို့ကို ဖောက်ဖယ် အမှောင်ကိုခွင်း၍ အလင်းကို ရဆောင်နိုင်သောမိန့်၊ မိမိတို့ကြီးတို့သဘာဝ ဖြစ်လျက်ရှိလေသည်။

“အာဂါရာအနာဂါရာစ ဥဘောအညောည နိဿိတာ”

ဟူ၍လာရှိသည်နှင့်အညီ၊ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ဘက်မှ နေကြည့်လျှင် ဆရာတော်ကို အနိပြု၍ သူတို့ကိုယ်တိုင် တစ်ချက်လက်ရေးပန်းတိုင်အထိ ချီတက်နိုင်သော ပရိတ်တရားတို့ကို ကြိုးပမ်းဆည်းပူးပေးဆောင်ပြီး ခြင်းကြားလေသည်။ ဆရာတော်ဘက်မှ နေကြည့်ပြန်လျှင်လည်း၊ ဂုဏ်ဒကာ၊ ဒကာမတို့ကိုပင် အနိပြု၍ သာသနာတော်ကြီး ကျေးဇူးများသည်ကို တွေ့ရပြန်သည်။ ဘုရားကိုအနိပြု၍ ဝိသုဒ္ဓါ၊ အနာထဝိတို့ကို ကုသိုလ်ထူးတွေ ပွားများရခြင်း၊ ဝိသုဒ္ဓါ၊ အနာထဝိတို့ကို အနိပြု၍ တသာသနာလုံး ကျေးဇူးများ ခြင်း စသည်တို့ကိုပင်တည်း။

စွမ်းဆောင်မှုများ **ထို့ပြင်ရွှေကျင်ဂိုဏ်းဆိုင်ရာဥပဒေ**
အရ ... စဉ် ဝိနည်း စာပြန့်ကျဲပေး

ဆောင်ရွက်ရေးဥပဒေ ပညာလေးပင် တောရသမ္ဘာတော်သည်ပင် အချုပ်အချာ ဖြစ်သည်။ မိမိတို့ဘာကြံမျှ၊ ဘုရားလောက်ကိုသာ အာရုံစူးစိုက်မှု (ပုဂ္ဂလိက ကောင်းစားရေးဝါဒ)မျိုးမထားရှိဘဲ တဂိုဏ်းလုံး၏ ကောင်းစားရေး၊ တသာသနာလုံး၏ ကောင်းစားရေး (ဘုံဝါဒ)ကိုပါတနည်းအား

ဖြင့် အာရုံစူးစိုက်လျက် ရှိသည့်အတိုင်း ညောင်လေးပင်ဌာန ရွှေကျင်ဂိုဏ်း ဝိနည်းစာပြန်ပွဲကြီးကိုလည်း ညောင်လေးပင် တောရ တိုက်ကြီး၌ ကိုယ်တော်တိုင် ဥးစီးနာယကပြု၍ ကျင်းပပြီးလျှင် တနယ်လုံးမှ လာရောက်ပြန်ဆိုသော ဂိုဏ်း ဝင်သံဃာတော်တို့အား—

၁။ တရားသဖြင့် ညွှန်ကြား ဆုံးမလျက် ဂိုဏ်းစိတ်ဂိုဏ်း သွေး သွင်းပေးခြင်း၊

၂။ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်ကို လေးစားလာအောင် ပုံသွင်းပြ ပြင်ပေးခြင်း၊

စသည်တို့နှင့် တကွ ညောင်လေးပင်ဌာနရှိ ဂိုဏ်းဝင်သံ ဃာတော်အားလုံးတို့၏ စည်းကမ်း သေဝပ်ရေးကိုလည်း တကယ် ထိရောက်၊ ရဲရဲတောက် ဆောင်ရွက်တော်မူလေ သည်။

နိုင်ငံရေးလောက လမ်းစဉ်အရ ဝေဘန်ရေးသမား တံ ယောက်အမြင်ဖြင့် ပြောရလျှင် မိမိ၏ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှိနေ သော သာသနာရေးလောကကို သဘောကျ စိတ်ကြိုက်ဖြင့် အောင် လိုသလိုပုံသွင်းပေးနိုင်သောကြောင့် ၎င်းဆရာတော် ဘုရားကြီးကို ရုပ်လုံးထု ပန်းပုကျော်-ဟူ၍ ဆိုထိုက်ပါ သည်။ ပန်းပုကျော်က ရုပ်လုံးပီသအောင်၊ မည်မျှပင် ပုံသွင်း ထုလုပ်ပေးနိုင်သော်လည်း ပန်းချီဆရာက ဆေးမခြယ်လျှင် ကား ထိုအရုပ်ကလေးများသည် စင်တော်သို့ တက်ရောက်၍ ပွဲဝင်ခွင့် ရရှိမည်မဟုတ်ပါ။

သို့ရာတွင် သာသနာတော်ကြီးကို အသက်ပေးပြီး မြီး မြှောက်လိုသော ညောင်လေးပင်တောရ ဆရာတော်ဘုရား

မှာ လိုအပ်သလို ပုံသွင်းပြုပြင် ပေးနိုင်ပုံမျှမက၊ မျက်စိ ပသာဒ ဖြစ်အောင်လည်း သာသနာရေးလောကကို သဘော ကျ အရောင်တင် ဆေးခြယ်ပေးနိုင်သောကြောင့် မည်သူမှ မ တုပနိုင်သည့် **သုခုမ ပညာကျော်** ပန်းချီဆရာကြီး နှင့် လည်း အလားတူသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ညောင်လေးပင်တောရဆရာတော်က ပုံသွင်းပြုပြင် အ ရောင်တင် ဆေးခြယ်ပေးတော်မူလိုက်သဖြင့် စင်တော်ကြီးသို့ တက်ရောက်နေရသော သာသနာရေး လောကသည်လည်း လက်ညှိုးညွှန်မသွတ်နိုင်အောင်ကျယ်ပြန့်ချက်ရှိပါသည်။ ရန် ကုန်မြို့တော်ကြီးကို ကြည့်ရှုပင် ပတ်ဝန်းကျင်မှ နက္ခတ်တာရာ များခြုံရံလျက် ရွှေလမင်းကြီးထွက်ပေါ်လာသည်နှင့်အလား တူသော ကျောက်ကုန်းတောရ မေဒီနို ဆရာတော်ကို လည်း တပည့်ပရိသတ်တွေအခြံအရံနှင့်တကွ ချွေမြင်ရမည်။ မေဒီနိုတိုက်တော်ကြီး၏ စည်းကမ်းသေဝပ်ပုံ၊ သာသနာပြုနေ ပုံအခန်းအနားကိုလည်း အပြည့်အစုံ မြင်နိုင်သည်။ ထို့ပြင် ထိုထိုမြို့ရွာနယ်ပယ်ရှိ ဆရာတော်များနှင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ပင့်လျှောက်ချက်အရ-

၁။ တောင်ငူခရိုင် အုတ်တွင်းမြို့ ကန်ကလေး တောရ ကျောင်းတိုက်သို့ စာချဆရာ ဥးကာဂူညွှတ်တကွ နောက်ပါသံဃာ(၂၀)

၂။ ပဲခူးခရိုင် ညောင်လေးပင်- သာယာကုန်းတောရသို့ စာချဆရာ ဥးဒီပနှင့်တကွ နောက်ပါသံဃာ(၂၀)

၃။ ပဲခူးခရိုင်ပြန်တန်ဆာမြို့ သီရိမာရုံတောရသို့ စာချ ဆရာ ဥးဥာနောဘာသနှင့်တကွ နောက်ပါသံဃာ (၂၀)

- ၄။ သထုံမြို့ ညောင်လေးပင် ကျောင်းသစ်သို့ စာချဆရာ ဥးပညိန္ဒနှင့်တကွ နောက်ပါ သံဃာ(၂၀)
- ၅။ ရွှေကျင်မြို့ တန်ခွန်တိုင်တောရသို့ စာချဆရာ ဥးခေမာနန္ဒနှင့်တကွ နောက်ပါသံဃာ(၂၀)
- ၆။ ညောင်လေးပင် အင်းပိုင်းတောရသို့ စာချဆရာ ဥးကေသရနှင့်တကွ နောက်ပါသံဃာ(၁၀)ပါး။

စသည်ဖြင့် စာချ စာသင်ပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်း အသီးအသီးစေလွှတ်၍—

ညောင်လေးပင်တောရ စာသင်တိုက်ခွဲများ သာသနာတည်းဟူသော စင်တော်၌ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာက စ၍ ကျောင်းတိုက် များစွာ ထင်ထင်ပေပေဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

သို့ဖြစ်၍ ဆရာတော်၏ စွမ်းဆောင်မှုများသည်ကား တဂိုဏ်းလုံး မနေနိုင်သော အထိမ်းအမှတ်ကြီးများ ဖြစ်သဖြင့် ၎င်းညောင်လေးပင်တောရ ဆရာတော်ကို **ရွှေကျင် နိကာယ၊ မဟာနာယက** တပါး အဖြစ်ဖြင့် အများက တင်မြှောက်လျက်၊ ထိထိရောက်ရောက် လေးစားကြပါသည်။

ဘွဲ့တံဆိပ်ရရှိခြင်း လို့ပြင်ဘော်ပြရန်ရှိသည်မှာ ဤဆိုလတ္တံ့သော အချက်များပင်ဖြစ်၏။ စွမ်းဆောင်နိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတပါး၏ သာသနာပြုခြင်းသည် မွန်မြတ်သော ကုသိုလ်ထူးကြီးတခုဖြစ်၍ ထိုကုသိုလ်အကြောင်းတရားကြောင့် ယခုဘဝ၌ ဘုန်းကြီးခြင်း၊ ကျော်စောခြင်း၊ ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးရရှိခြင်း စသောမုချဖလ (မျက်မှောက်အကျိုး) များနှင့် နောင်သံသရာ၌ ဘဝဂတိ သန့်ရှင်း၍ နိဗ္ဗာန်အထိ ဆန်တက်နိုင်ခြင်းစသောပရမ္ပရဖလ (အကျိုးအဆက်ဆက်)

တို့ကိုလည်း ခံစားရမြဲဖြစ်ရာ သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အဘို့ ပရမ္ပရ
ဖလထက်၊ မုချဖလဟုဆိုအပ်သော ဘုန်းတန်ခိုးကြီးမှု၊
အကျော်တစောဖြစ်မှု စသည်လောက်ကိုသာ အားကျမက်
မောကြမည်ဖြစ်သော်လည်း ညောင်လေးပင်တောရ ဆရာ
တော်ကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များအဘို့မှာကား
အရိယာအရှင်မြတ်တို့ စွန့်ပစ်ပြီး တံတွေး ကွက်နှင့်တူသော
ထိုမုချဖလမျိုးကိုရည်ရွယ်တောင့်တကြမည်မဟုတ်ပါ။ ပရမ္ပရ
ဖလ၏ နောက်ဆုံးပန်းတိုင်ဖြစ်သော **ဒုက္ခငြိမ်းချမ်းရေး**
နိဗ္ဗာန်ကိုသာ စိတ်သန်တောင့်တကြမည်မှာ အမှန်ပင်တည်း။

သို့သော်လည်း ထူထောင် ဆည်းပူးအပ်ပြီးသော အ
ကြောင်းတရားတို့မည်သည့် ဖြစ်သင့် ဖြစ်ထိုက်သော အကျိုး
တရားများကို မလွန်ဆန်နိုင်သဖြင့် အပြည့်အစုံ ဖန်တီးမြဲ
ဖြစ်သည့်အတိုင်း သူမတူတန်အောင် သာသနာပြုလျက် ရှိ
သော ညောင်လေးပင်တောရ သာသနာ့အာဇာနည် ဆရာ
တော်ကြီးတပါး၏ ထူးခြားမှု ဂုဏ်သတင်းများသည်ကား
နားကြီးမျက်စိကြီးဖြစ်သော ရဟန်းပညာရှိ၊ လူပညာရှိတို့၏
နားကြား၌ ကဏ္ဍသုခဖြစ်၍ မြတ်နိုးဘွယ်ရာ မင်္ဂလာဇုဋ္ဌာ
ရုံကြီးတွေ ဖြစ်ကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် ခြီးမြှောက်သင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခြီးမြှောက်
ဘို့ရန် ဝတ်တရားရှိသောနိုင်ငံတော် အစိုးရမင်းတို့က ဆရာ
တော်ဘုရားကို ဘုရင့်ခေတ်က ရာဇဂုရု ဘွဲ့တံဆိပ်တော်နှင့်
ညီမျှသော **အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘွဲ့တံဆိပ်** ဆက်ကပ် ရာ-
ဆရာတော် ဘုရားသည် မူလကပင် ဘုန်းတန်ခိုး ကြီးမှု
ဘွဲ့ထူး ဂုဏ်ထူးရမှု-စသော မုချဖလကျိုးကို ရည်ရွယ်ရင်း
မရှိသော်လည်း သာသနာတော်ရေးအတွက် ဆောင်ရွက်

ရာ၌ အကျိုးပြီးစီးမှုကို၎င်း၊ သာသနာတော်ကြီး၏ ခန့်ညား ထယ်ဝါမှုကို၎င်း ဝံ့ညာတော်မူလျက်- ၎င်း အဂ္ဂ မဟာ ပဏ္ဍိတ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို အသွင်ခံရပြန်၏။

သို့ရာတွင် ဤမျှ၌လည်းပုညာနုဘာဝ၊ သာသနာပြုရခြင်း ၏ မုချမလ ဟုဆိုအပ်သော အကျိုးတရားက တန်ဖိုးရခြင်း မရှိရကား၊ မန္တလေးမြို့ ပရိယတ္တိ သာသနဟိတ အသင်း ကြီးမှလည်း အနှစ် (၅၀) ပြောက် အထိမ်းအမှတ်ပွဲကြီး ကျင်းပပြီးသျှင် ညောင်လေးပင် တောရ ဆရာတော်ဘုရား ကြီးကို ယိုးချွန်သော ဆရာတော်တပါး အဖြစ်ဖြင့် “အရှင် အရိယာဘိဝံသ ပရိယတ္တိ သာသန ဟိတ ဓမ္မာစရိယ” ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပြန်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ညောင်လေးပင် တောရ သာသနာ့လိပ်ခေါင်တင် ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်ဘုရားသည်ကား အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဆရာတော် ဥးအရိယာဘိဝံသ အဖြစ်ဖြင့် မြန်မာပြည် သာသနာဝင် အထက်တန်း၌ မျက်နှာဗဟ်း လှူစတော်မူခဲ့ပေသတည်း။

(ဂ) အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ညောင်လေးပင်တောရဆရာတော်ဘုရားသည် (က) သင်ကြား ပို့ချရေး (ခ) စည်းကမ်း သေဝပ်ရေး ဟုဆိုအပ်သော သာသနာရေး လုပ်ငန်းစဉ် များကိုသာ ရုပ်လုံးဘော်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည် မဟုတ်သေးဘဲ ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပ အဓမ္မစစ်ပွဲကြီးများကို အကြောင်းပြု၍ ကိုယ်ကျင့်တရားပျက်စီးနေသော လူများနှင့် ဘာသာရေးလမ်းစဉ်အရ အသိတရား စံချိန်မမှီဘဲဖြစ်နေသော လူများအတွက် တကယ်အကျိုး သက်ရောက်မည့် လူသစ်ဖန်တီးရေးလုပ်ငန်းကြီးကိုလည်း စတင်ဆောင်ရွက်ပြန်သည်။

ရှေးဥပဇ္ဈာ ခိုး၊ ဆိုး၊ သတ်ဖြတ်၊ မေတ္တာဓာတ် ခန်းခြောက်
နေသော လူတွေကို—

၁။ အချင်းချင်း ချစ်ကြည်စေကာ ကိုယ်ချင်းစာတရား
မွေးမြူရေး အတွက် ကိုယ်ကျင့်တရား မြှင့်တင်ပေး
ခြင်း၊

၂။ အတော်အသင့် ကိုယ်ကျင့်တရား လုံလောက်သူတို့ကို
အသိတရား စံချိန်မှီရေး အတွက် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
အသင်း၊ အဘိဓမ္မာလိုက်စားရေး အသင်းများ ညွှစီး
စေကာ၊ အဘိဓမ္မာအလိမ္မာမျက်စိ ဘွဲ့ပေးခြင်း၊

၃။ ထိုအသင်းသူ အသင်းသားတို့အတွက် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
စာပြန်ပွဲ၊ အဘိဓမ္မာ စာမေးပွဲများ ကျင်းပပြုလုပ်
ပေးခြင်း၊

စသော ဘာသာရေး လမ်းစဉ်အရ လူသစ် စိတ်သစ်များ
ဖြစ်ပေါ်လာရန် အလို့ငှါ ထိုထို မြို့ရွာရွာနယ်များ၌ စိတ်ရော
ကိုယ်ပါ ကြိုးပန်းဆောင်ရွက်တော်မူပြန်သည်။

ထို့ပြင်လည်း ခရစ်ယန်ဘာသာဝင်ကရင်
ကရင်
ကယ်တင်ရေး တစ်စုက မျိုဝါးလှမတတ် ဖြစ်နေသော
ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ကရင် လူများစုအတွက်၊

သူတို့ ရင်ဆိုင်နေရသော ဘေးဆိုးကြီးမှ ကာကွယ်ပေးမည်
ဟူသောရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ညောင်လေးပင် တောရ ဆရာ
တော်ဘုရား ကြီးသည် ကရင်ဗမာ ချစ်ကြည်ရေးကို လှုံ့
ဆော်လျက် ကရင်လူထုကြီးတရပ်လုံးအား အမြဲတစေ ဗုဒ္ဓ
ဘာသာ အသိတရားများ ဖြန့်ဖြူးပေးခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ခရစ်ယန်ဘာသာဝင် ကရင်တစုက သူတို့အား ခရစ်ယန်စိတ်ဓာတ် သွင်းပေးခဲ့သော အင်္ဂလိပ်နှင့် အမေရိကန်တို့ကိုသာ သူတို့၏ (mother and father) အမေနှင့် အဖေ ဟု မှတ်ထင်နေကြသကဲ့သို့ ညောင်လေးပင် ကရင်ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် လူထုကြီးကလည်း သူတို့အား ဗုဒ္ဓဘာသာ စိတ်ဓာတ် သွင်းပေးသော သာသနာ့ အာဇာနည် ညောင်လေးပင် တောရဆရာတော် ဘုရားပင် သူတို့၏ (mother and father) အမိလည်း ဤဆရာတော်ပင်ဖြစ်၏၊ အဘလည်း ဤဆရာတော်ပင်ဖြစ်၏ ဟု ဘာသာရေး မိဘအနေဖြင့် လေးစားကြလေသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် လူထုကြီးအတွက်၊ **စာရိတ္တဗလ ထူထောင်ရေး** အမြင်မှန် မရသေးသော ကရင်လူထုကြီးအတွက် ကရင်ကယ်ဆယ်ရေး စသော လုပ်ငန်းများ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ရာ၌ ညောင်လေးပင်တောရ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ သာသနာပြုဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ စေတနာသန့်ရှင်းမှု၊ စွန့်စားမှု၊ ဇွဲကောင်းမှုတို့သည်ကား ခရစ်ယန်သာသနာပြု ရှင်ဩဂတ် (St. August) စသည်တို့၏ ဇွဲ၊ လုံ့လမျိုးဖြစ်၍ ခေတ်မှီသည်ဟု ဆိုလျှင်လည်း ကန့်ကွက်ဘွယ်မရှိပါ။ ပြည်ထောင်စုသွေးစည်းရေးကို ရှေးရှုလျက် လူသစ်တည်၍ ပြည်သစ်ဆောက်နေသော ဤအခါမျိုး၌ ဤလိုဆရာတော်မျိုး မြောက်များစွာ ပေါ်ပေါက်ပါစေ ဟု မိမိ ဆုတောင်းမိပါသည်။

မမေ့နိုင်ဘွယ် ညောင်လေးပင် တောရ သာသနာ့ ထိပ်ခေါင်တင် ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် အရိယာဇာတ်သွင်း၍ သာသနာတော်တွင်း ရောက်

သည့်အချိန်ကစ၍ စာပေသင်ကြားခြင်း၊ ကျမ်းဂန်ပိဋကတ် ပို့ချခြင်း၊ အသိတရားဖြန့်ဖြူးခြင်း၊ ကျေးဇူးများသော ကျမ်းဂန်များကိုပြုစုရေးသားခြင်းစသော သာသနာ့ကိစ္စ၊ သာသနာ့တာဝန်ကြီးများကို ထမ်းဆောင်လျက် သာသနာတော်ကြီး ပြုစုပျိုးထောင်လာခဲ့ရာနောက်ဆုံးသက်တော်(၆၆)နှစ် ဝါတော်(၄၇)ဝါ ရသည်အထိ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအချိန်၌ ဆဋ္ဌသံဂါယနာပွဲကြီးအတွက် ဆုံးဖြတ်ချက် ကျပြီးဖြစ်၍ပြန်မာပြည် သာသနာ့ဝင်၌ ထိပ်ခေါင်တင် ဆရာတော်ကြီးများအားလုံး၊ စည်းရုံး ဆွေးနွေးလျက် လိုအပ်သော အစီအစဉ်များကို စတင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ ဤညောင်လေးပင်တောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်လည်း ၎င်းဆဋ္ဌသံဂါယနာ လုပ်ငန်းစဉ်ထဲ၌ **ဩဝါဒါစရိယ** ဆရာတော်တပါးအဖြစ်ဖြင့် ရှေ့ဆောင်ပါပင်လျက် ဆောင်ရွက်နေဆဲဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤဆရာတော်ဘုရားကြီးကို “ဆဋ္ဌသံဂါယနာကိစ္စ အုတ်မြစ်ချပန္နက်မျက်သွားသော ဆရာတော်ပါတကား” ဟုနောင်လာ နောက်သားဘိုင်းပင် မမေ့နိုင်ဘဲ ရှိလိမ့်သတည်း။

ဂ-ကျမ်းဂန် ပြုစုရေးသားမှု

ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် စာပေပို့ချ တရားဓမ္မ ဟောပြော ပြသဆုံးမတော်မူရခြင်းဖြင့် ရောင့်ရဲတင်းတိမ်တော်မမူနိုင်ဘဲ နောင်လာနောက်သား ရဟန်းသံဃာများနှင့် ဒကာဒကာမများအတွက် ရေးသား ပြုစုတော်မူသော ကျမ်းဂန်များမှာ—

သုတ္တန်ဘက်ဆိုင်ရာကျမ်းစာများ၊ ဝိနည်းဘက်ဆိုင်ရာ
ကျမ်းစာများ၊ အဘိဓမ္မာဘက်ဆိုင်ရာ ကျမ်းစာများ၊
သဒ္ဒါ သင်္ဂြိုဟ်ဘက်ဆိုင်ရာ ကျမ်းစာများ၊ ဆန်းအ
လင်္ကာနှင့် ဆိုင်ရာကျမ်းစာများတွင်—

ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်သောကျမ်းစာများမှာ (၂၁) ကျမ်း
မျှဖြစ်၍ တစိတ်တဒေသ အားဖြင့် ရေးသား၍ အပြီးအဆုံး
မရောက်သေးသော ကျမ်းစာများမှာ (၁၀) ကျမ်းလောက်
ရှိပေသည်။ ဤရေးပြီး ကျမ်းစာများတွင်လည်း ပုံနှိပ်ပြီးသော
ကျမ်းစာများကား (၁၀) ကျမ်း၊ ပုံနှိပ်၍မပြီးသေးသောကျမ်း
စာများမှာ (၃) ကျမ်းမျှလောက်ရှိပေသည်။

ပုံနှိပ်ပြီးကျမ်းစာများမှာ—

- ၁။ ဓမ္မပဒဘာသာပြန်၊
- ၂။ ကထိန်အရသာ၊
- ၃။ ဓမ္မစကြာ အရသာ၊
- ၄။ ဘာဝနာအရသာနှင့် သိဿကောဝါဒစကားပုံ၊
- ၅။ သတိပဋ္ဌာန် အရသာ၊
- ၆။ ရှင်သာမဏေ ဝိနည်းခေါ် ရှင်ကျင့်ဝတ်၊
- ၇။ ဘုန်းတော်ကြီး ဥပသီလထေရုပ္ပတ္တိ၊
- ၈။ ဂုဏ်တော် အရသာနှင့် လက္ခဏာအရသာ၊
- ၉။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အခြေပြု၊
- ၁၀။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အရသာ၊
- ၁၁။ အလင်္ကာ အရသာ၊
- ၁၂။ ဒွေမာတိကာ အရသာ၊
- ၁၃။ ဥပါသကာ လက်သုံး၊
- ၁၄။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အရသာ၊

- ၁၅။ သင်္ဂြိုဟ် အရသာ၊
 ၁၆။ ကမ္မဝါ ကံဆောင် အခင်း- (၂၀)،
 ၁၇။ စတုရာရက္ခကျမ်း၊
 ၁၈။ ကရင် ဗမာ ဓမ္မ ချစ်ကြည်ရေး၊
 (ပေါင်း ၁၈-ကျမ်း။)

ပုံမနှိပ်ရသေးသောကျမ်းစာများမှာ-

- ၁။ ဆန်းအရသာနှင့် ဆင်နွှာမည့် အရသာ၊
 ၂။ ဝိနည်း ငါးကျမ်း ဘာသာပြန်နှင့် ဝိနည်းငါးကျမ်း
 အရသာ၊
 ၃။ ကဆုန်လပြည့် အရသာ၊
 (ပေါင်း ၃-ကျမ်း။)

၉-ဇာတ်သိမ်း ပျလွန်တော်မူခန်း

မဟာဗြဟ္မာ၊ ဗျာကုဇေ၊ ဆန်းခန့်ကိုက်နှိပ်၊ ဂါထာ
 စီချက်၊ ကြိုးချိန်စင်၊ ဘုံလှည့် သော်လည်း၊
 ဘုန်းတော်ကဲလွန်၊ အနောက်ကို၊ ဝေဘန်ခြီးမြှောက်
 ပြီးမရောက်လိမ့်။

ဤသို့စသော ဘုန်းတော်ဘွဲ့ မော်ကွန်းများဖြင့် ရှေး
 ဟောင်း စာဆိုတော်ကြီးများသည် မချိုးပလောက်သော ကာ
 မဘောဂီ၊ လောကီပူသား၊ ဘုရင်မိဖုရားတို့ကိုပင် အလွန်
 အကျွန်မြှောက်စား ချီးမွမ်းကြသေး၏။ ကာမဝိရာဂ၊ အရိယ
 စခန်းသို့ ချီတက်နေသော ဤလို ဆရာတော်တပါး၏ သီလ
 ဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်တို့ကို ချီးမွမ်းရာ၌ကား အဘယ်
 ဆိုဘွယ်ရှိအံ့နည်း။ ဘယ်လိုပင် ချီးမွမ်းရေးသားသော်လည်း
 ပြည့်စုံလုံလောက်ပြီဟု ဝန်မခံထိုက်ပါ။

သို့ရာတွင် ဤစာရေးသူကား ဆဋ္ဌသံဂါယနာကိစ္စ၌ ချထားသောတာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ရင်း ရက်အနည်းငယ်အတွင်း၌ အချိန်ပျဉ်း ဤထေရာပဒါန်ကို ရေးသားရပါသဖြင့် သဒ္ဒါအရကို ခွက်လေးဖြင့် ကော်ခပ်မည်ဟု ကြိုးစားနာရသကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။ အကယ်၍ တဥးတယောက်သော ပညာရှင်က မိုးမွမ်းရေးသားဥးမည် ဆိုလျှင်လည်း ဤကဲ့သို့ ထေရာပဒါန်ပေါင်၊ ပြောက်များစွာ ထွက်ပေါ်လာစေကာမူ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော် တို့သည် ကား ကုန်ဆုံးနိုင်ဘွယ်မရှိပေ။

ထွေထွေပြားပြာ၊ မှတ်သားကုန်ပါ၊ ခုတကာတို့၊
ဧရာမရဟ၊ အနိစ္စသည်၊ မိမိတည်တည်၊ နေပြည်နတ်
ဂူ၊ မြဟ္မာပုဂ္ဂိုလ်၊ ခြံပျက်တတ်၏၊ နုတ်မြဟ္မာ၊
သတ္တဝါတို့၊ ခန္ဓာဘူသည်၊ အတည်မဟုတ်တည်၊
ဒုက္ခပျောက်မည်၊ အမှတ်တည်၊ နေပြည်နတ်၊ မိုး
သာဓုန်သို့၊ အမှန်တရားကြောင့်၊ ဘုန်းသင်္ဂါယနာ
၌၊ ကောင်းကောင်းကျင့်ကုန်ရာ၏တည်း။

လေငန်းရောဂါ
စွဲကပ်ခြင်း

အထက်၌ ရေးသား တော်ပြန်သည်အတိုင်း၊ မိုးမွမ်းရေးသား၍ မကုန်နိုင်သော သီလဂုဏ်အမျိုးမျိုး၊ သမာဓိဂုဏ်အမျိုးမျိုး၊ ပညာဂုဏ်အမျိုးမျိုးဖြင့် ပြည့်စုံလင်၊ ဘုန်းကံရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးပင် ခြံရံသော်ငြားလည်း ဘုရားကိုသော်မှ အညာမပေးသော အိုရိုင်းသဘော၊ နာရခြင်းသဘောတို့မှ မကာကွယ်နိုင်သဖြင့် သက်တော်(၆၆)နှစ်ထဲမှာပင် လေငန်းရောဂါစွဲကပ်တော်မူရသည်။

ဆရာတော်ဘုရားအပေါ်၌ ရေကြည်တပေါက် စင်ခြင်းကိုမျှအလိုမရှိသော တပည့် ဒကာ၊ ဒကာမအပေါင်းတို့သည်လည်း ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား (ဂိလာနဝုဠိတ) ရောဂါမှ သက်သာရာ သက်သာကြောင်း ဟူးရားကောင်း သမားတော် အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ကြပ်မ ကုသကြပါသည်။ သို့ရာတွင် သာသနာဝန် ထမ်းရွက်သည့်အချိန်ကစ၍ တသက်လုံး သာသနာရေးအတွက် အသက်ပေး၍ ကြိုးပန်းခဲ့ရသော ဝိရိယ၏ ဒဏ်ကလည်း မသေးလှသဖြင့် ဆရာတော်ဘုရားကြီးကား သက်သာခွင့် မရခဲ့ပေ။

ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး တောထွက်၍ အပြင်းအထန်ကျင့်ခဲ့ရသော ဝိရိယ၏ ဒဏ်ချက်ကြောင့် အသက်ဟော်ကြီးရင့်တော်မူသည့်အခါဝယ် “ဝိဠိမေအာဂိလာယတိ” ချစ်သားအာနန္ဒာ ခါးတော်နာလှ၏၊ ကျောတော်အောင့်လှ၏ဟု မချီတင်ကဲညည်းညူတော်မူသော ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးနှင့်လည်း တူလှပေ၏။

ရန်ကုန်သို့ပင့်ခြင်း ဤနည်းဖြင့်ပင် ဗျာဓိဒုက္ခ (နာရခြင်းဆင်းရဲ) ကိုအလူးအလဲ ခံတော်မူရပြန်ရာ ရောဂါမှာ တိုး၍တိုး၍သာ လာတော့သဖြင့် ရန်ကုန်မြို့မှ ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို လေးစားကြည်ညိုကြသော ဒကာ၊ ဒကာမတို့က အကောင်းဆုံးဆရာဝန်များဖြင့် ကုသဥပုသ်ဟု ဆရာတော်ဘုရားကို ရန်ကုန်သို့ ပင့်ဆောင်လျက် ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးတွင် အထူးတန်း၌ ထား၍ကုသကြပြန်ပါသည်။

ဆရာဝန်ကြီးများနှင့်တကွ ရှိသမျှ သူနာပြု ဆရာမတို့ကလည်း အစွမ်းကုန် ကုသလျက် ယုယဖျော်ဖြေ၊ သက်သာစေ

ရမည်ဟု အဓိဋ္ဌာန်ထား၍ ဆေးဝါးကုသကြရာ—အစမှာ ဆေးတန်ခိုးပြ၍ သက်သာရာရသည်ဟု ထင်မှတ်ရသည်တိုင် အောင် နောက်ဆုံး၌ကား စကားပြောခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်တော့ဘဲ လက်တော်၊ ခြေတော်လှုပ်ရှားရုံမျှသာစွမ်းနိုင်တော့သဖြင့် မြင်ကြရသော တပည့်ဒကာ၊ ဒကာမတို့သည်လည်း **ကရုဏာသောကော-အရောရော** ဖြစ်ကြရတော့၏။

နောက်ဆုံးမိန့်ခွန်း၊ ထိုအခါဝယ် ဆရာတော်၏ ဆင်းရဲမှုကို မရှုရက်နိုင်သော ဆရာဝန်ကြီးများက အစာမရှိ၍သာ ဤလိုဖြစ်ရသည်၊ အစာကိုအချိန်မရွေး စားနိုင်ပါမူ ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်မဟုတ်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက် ချပြီးလျှင် ဝိကာလ(နေလွဲ) အခါ၌ပင် ကော်ဖီ ဘုဉ်းပေးရန်၊ စွတ်ပြုတ်သောက်တော်မူရန် အပြင်းအထန် လျှောက်ကြားကြရာဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ကိုယ်တော်မြတ်၏ ဘွဲ့မည်တော်အား လျော်စွာ အသက်သာ အသေခံ၍ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ကျူးလွန်လေ့မရှိသော အရိယာ အရှင်မြတ်ကြီးတို့၏ လမ်းစဉ်အရ ဝိကာလဘောဇန သိက္ခာပုဒ်စည်းမျဉ်းကို မကျော်နင်းလိုသဖြင့် ဆရာဝန်ကြီးများ၏ အလိုဆန္ဒကို လက်ဟန်ပြ၍ ငြင်းဆန်တော်မူသည်။

သို့နှင့်လည်း ဆရာဝန်များက အလျှော့မပေးဘဲ လျှောက်ထား၍ လျှောက်ထားနေပြန်ရကား၊ ဆရာတော်ကြီးသည် နောက်ဆုံး၌ အနားမှာရှိသော စာရွက်ကလေး တရွက်ကို ကောက်ယူတော်မူကာ တစုံတခုရေးလိုကြောင်း လက်ဟန်ပြလျက် မင်တံတချောင်းကို တောင်းယူပြီးလျှင် ဆရာတော်အမိန့်ရှိလိုသော အချက်များကို ၎င်းစာရွက်ကလေးပေါ်၌ တုံတုံရီရီဖြစ်နေသော လက်တော်ဖြင့် ရေးသားတော် မူရာ

အောက်၌ပါရှိသော စာကိုပင် အားလုံး ဘတ်ရှုကြရပေသတည်း။

နိုင်ငံတော်အစိုးရ၏ အမှုထမ်းများသည် အစိုးရ၏ ဥပဒေကို တသဝေမတိမ်း လိုက်နာ ကျင့်ကြံရာသည်။ ထို့အတူ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သားဖြစ်ကြသော သာသနာထမ်း ရဟန်းသာမဏေ များသည်လည်း ဘုရားရှင်၏ ဥပဒေ ဝိနည်းဒေသနာတော်ကို လိုက်နာရပေသည်။

မှတ်သားဖွယ်ရာ တပည့် ဒကာတို့က အစိုးရ အမှုထမ်းတွေဖြစ်၍ အစိုးရဥပဒေကို လိုက်နာသောအားဖြင့် ကျွေးမွေးကြသော်လည်း ဆရာတော်တို့ကား ဘုရားရှင်၏ ဝိနည်းဥပဒေကို လိုက်နာရသူများဖြစ်၍ နေ့မွန်းလွဲသောအခါ ဒကာတို့ကျွေးတာကို မစားနိုင်သဖြင့် ဝမ်းနည်းပါသည်ဟု အဓိပ္ပါယ် ဆိုလိုရင်းဖြစ်သည်။ တနည်းအားဖြင့်လည်း “သင်တို့လည်း ငါကဲ့သို့ပင် မိမိတို့ဆိုင်ရာ ဥပဒေကို လိုက်နာကြလော့၊ လေးစားကြလော့” ဟု နောက်ဆုံးသြဝါဒပေးလိုရင်းဖြစ်ပါသည်။

“ဟန္တဒါနိ ဘိက္ခဝေ အာမန္တယာမိ ဝေါ, ဝယဓမ္မာ သင်္ခါရာ, အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထ” ဟူ၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံခါနီး မိန့်ဆိုတော်မူသော ဗုဒ္ဓအရှင်မြတ်၏ နောက်ဆုံးအမှာစကားတော်ကလေးသဘွယ်ကြားရသူတို့၏ နားထဲဝယ် စွဲမြဲကျန်ရစ်ခဲ့မည့်ဖြစ်သော ၎င်းစာကလေးကို ဘတ်ရှုကြရသောအခါ များစွာသော တပည့်သံဃာ, ဒကာ, ဒကာမတို့သည်လည်း ကျမျက်ရေ တဖြိုင်ဖြိုင်ယိုစီးလျက် အနည်းနည်းထိန်းချုပ်ကြရလေသည်။

နေမင်းပျောက်ကွယ် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ညောင်လေးပင်တော
 ဝမ်းနည်းကွယ် ရ သာသနာ့ အာဇာနည် ဂုဏ်ရည်လုံ
 လောက် စွယ်စုံပေါက် ဖြစ်တော်မူသော
 ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည် ဤသို့ပင် အများ
 ဒကာ၊ ဒကာမတို့က ယုယဖြေဖျော် သမားတော် ဒေါက်တာ
 ဆေးဝိဇ္ဇာ ပညာတတ်တို့ဖြင့် ကြပ်မတ်ကုသကြပါသော်လည်း
 “ကိလန္တော-သို့ အာနန္ဒ၊ နိပ္ပဋိဿာမိ” စသည်ဖြင့်
 ဘုရားသော်မှညည်းညူရသော ဗျာဓိဆင်းရဲက တနေ့ထက်
 တနေ့ ပိုမိုပြင်းထန်လာသောကြောင့် သက်တော်(၆၆)နှစ်
 သိက္ခာတော်(၄၇)ဝါ-အရဖြစ်သော(၁၃၁၄)ခု-ဝါခေါင်
 လဆန်း(၁၄)ရက်နေ့ ညဉ့်ဥယံ (၇)နာရီ မိနစ် (၄၀)
 အချိန်ဝယ် သာသနာပြုလုပ်ငန်းစဉ်အရပ်ရပ်ကို လက်စသတ်
 အနားပေးသကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီးလျှင် စိတ်ငြိငြင် နှမ်းခွေသဖြင့်
 “အပန်းဖြေရိပ်သာ တုသိတာနတ်ဘုံသို့ ကြွသွားတော့မည်”
 ဟု မိန့်ဆိုတော်မူသည့်အလား ဘုရားသော်မှ မလွန်ဆန်နိုင်
 သော ဓမ္မတာလမ်းစဉ်အရ ရန်ကုန်မြို့ ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီး
 အထူးခန်း၌ပင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူခဲ့လေသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီး ပျံလွန်တော်မူကြောင်း သတင်း
 စာအစောင်စောင်၌ တွေ့ကြရသောအခါ များစွာသော
 ဆရာတော်၊ သမားတော်တို့နှင့်တကွ ရှိသမျှ တပည့်ဒကာ၊
 ဒကာမ အင်အားစုကြီးသည်ကား သေမင်းကိုပင် စစ်ကျေ
 ညာမလောက် သောကမီး တောက်လောင်လျက် ငါတို့၏
 သာသနာတော်ကြီးအတွင်း၌ နေတစင်းပျောက်ကွယ်လျက်
 အနောက်ဆွယ်သို့ ကြွယွန်း၍ သွားပါပကော ဟု နှမြော
 တ၊သ ဝမ်းနည်းခြင်းဖြစ်ကြ၏။

သို့သော်လည်း ဗုဒ္ဓအရှင်မြတ်က မဟာသုဒဿနသုတ်
တွင် မဟာသုဒဿန စကြာမင်းကြီး၏ ခမ်းနားကြီးကျယ်ပုံ
သင်္ခါရ အသိုက်အအုံကြီးတွေကို စိကာစဉ်ကာ ပြဆိုတော်မူ
ပြီးသည်၏ အဆုံး၌ ပဿာ-နန္ဒ၊ သဗ္ဗေ တေ သင်္ခါရာ
အတိတာ နိရုဒ္ဓါ ဝိပရိဏတာ စသည်ဖြင့် ရှုစမ်းလော့
အာနန္ဒာ....ပြုပြင်ရသော သဘောမှန်က ကုန်လွန်၊ ပြတ်စဲ၊
ပြောင်းလွှဲရမြဲဖြစ်ပေ၏။ ပြုပြင်ရသော ရုပ်နာမ်အစုတို့သည်
ဤလို အကြိတ်အခဲအမြဲမရှိကြ၊ သက်သာခွင့် မရကြသဖြင့်
ထိုပြုပြင်ရသော ရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခါရတို့အပေါ်၌ စိတ်နာ
သင့်လှပြီ၊ ရှုံ့မှန်းသင့်လှပြီ ဟု ဟောတော်မူသောတရား
လမ်းစဉ်ကို မှန်းထင်သုံးသပ်ခြင်း အားဖြင့်သာလျှင် သက်သာ
စေကြရသတည်း။

၁၀-အလောင်းတော်ပူဇော်ခန်း

ညောင်လေးပင်သို့ ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး အထူးခန်း၌ ဆရာ
ပင့်ဆောင်ခြင်း၊ တော်ဘုရားကြီး ပျံလွန်တော် မူသော
(၁၃၁၄)ခု- ဝါခေါင်လဆန်း(၁၄)

ရက်နေ့ ညဉ့်ဥးယံ (၇)နာရီ-မိနစ် (၄၀) အချိန်မှစ၍
ဆိုင်ရာ ဒကာ,ဒကာမ ပရိသတ်တို့သည်ကား ပျံလွန်တော်မူစ
သာသာ လွမ်းဘွယ်ရာ အသွင်ဆောင်လျက်ရှိသော ရုပ်
ကလာပ်တော်ကို သူ့ထက်ငါအလျင် အဖူးမျှော် ဝင်မည်ဟု
တသုတ်ပြီးတသုတ် တရှုတ်ရှုတ် ငိုကြွေးသော မျက်ရေ
စဖြင့် အလောင်းတော်ကို လာရောက် ဖူးမျှော်ကြသည်မှာ
လည်းကုသိနာရုံ မလ္လာမင်းတို့၏ အင်ကြင်း ဥယျာဉ်၌ ဘုရား
ရှင်ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံသည့်ညဉ့်ဥးယံမှ သန်းခေါင်ယံ(သန်းလွဲ)
အချိန်အထိ မချီဝမ်းနည်း ပေကျံပြီးသော မျက်ရေစ ကိုယ်
စီဖြင့် ဘုရားမြတ်၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ပူဇော်ဘို့ရန် အ
လို့ငှါ တသုတ်ပြီး တသုတ် ရောက်လာကြသော မလ္လာမင်း
ပရိသတ် လူထုကြီးနှင့်ပင် တူလှ၏။

ထိုနေ့ည၌ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို
ရန်ကုန်ဆိုင်ရာ ဒကာ,ဒကာမအပေါင်းတို့ကို ဖူးမျှော်စေပြီး
လျှင် နောက်တရက် ဝါခေါင်လပြည့်နေ့တွင်မူ ရုပ်ကလာပ်
တော်ကို ရေခဲတိုက်မှ မပုပ်မသိုးနိုင်သော **ခေတ်ပေ**
လောကဓါတ် ထိုးဆေး များဖြင့် ထိန်းချုပ် စီမံပြီး
နောက် ၎င်းနေ့-နေ့လည်ပိုင်းလောက်တွင်ပင် အထူးပြင်ဆင်
ထားသော မော်တော်ယာဉ်ဖြင့် ဆရာတော်ဘုရား၏ ရုပ်က
လာပ်တော်ကို တပည့်သံဃာ,ဒကာ,ဒကာမများခြံရံလျက်

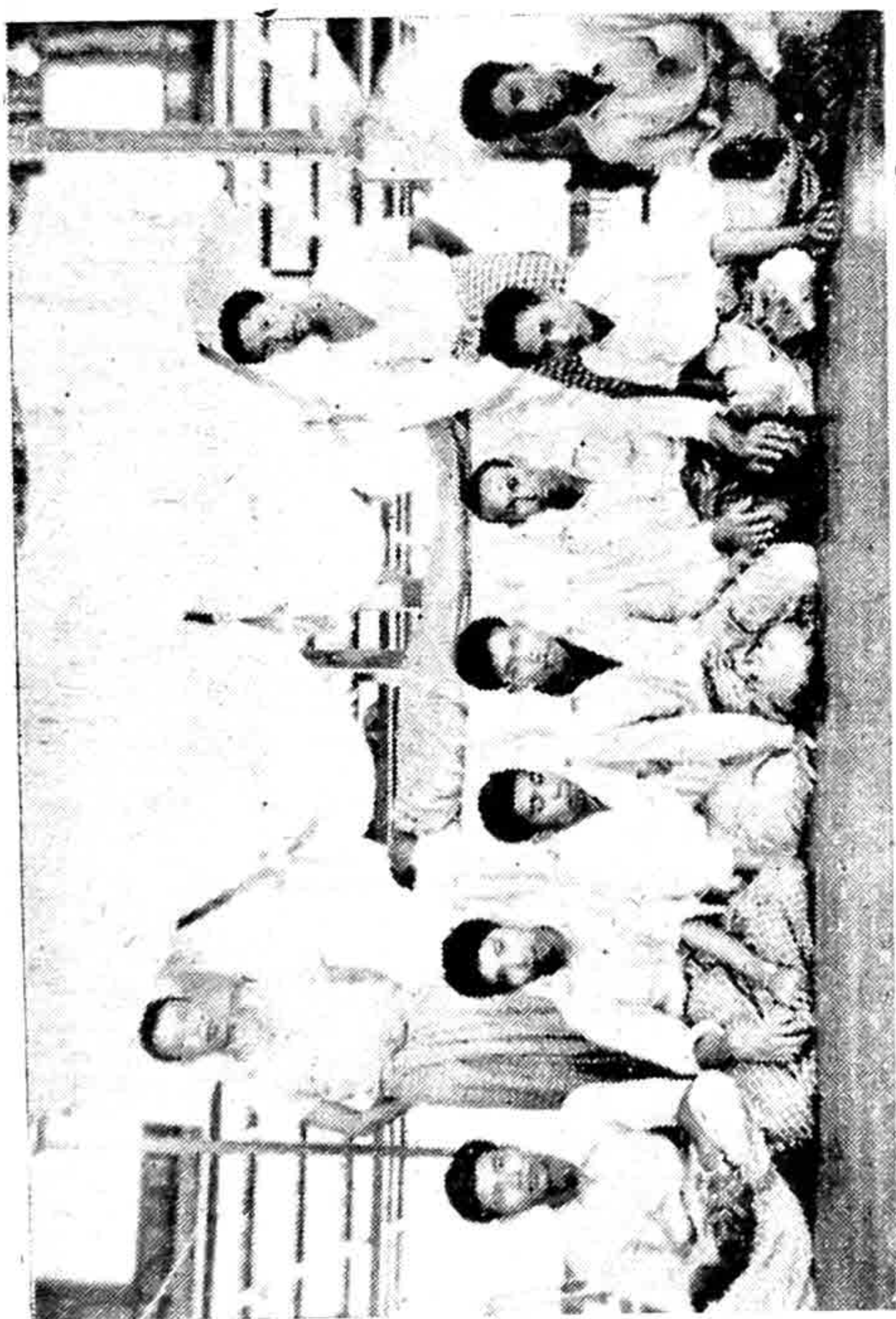
ညောင်လေးပင် တောရတိုက်သို့ သိုက်မြိုက် စည်ကားသော
မော်တော်ယာဉ်တပ်ကြီးများခြံရံကာ ပင့်ဆောင်ကြပါသည်။

လမ်းတလျှောက်မှ
ပူဇော်ခြင်း ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်
တော်ကို ပင့်ဆောင်သွားရာတွင် ဆရာ
တော်ဘုရားကြီး သက်တော်ထင်ရှား ရှိ

စဉ်က ပြုစုပျိုးထောင်ထားသော ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အသင်း
အဖွဲ့အပျိုးမျိုးတို့ကလည်း ကြည်နူးဘွယ်ရာ **သံဝေဂ**
ဂါထာလင်္ကာများ ကို သံပြိုင် ရွတ်တတ်ပူဇော်ကာ အ
လောင်းတော်၏ နောက်မှ စည်းကမ်းတကျ လိုက်ပါကြရ
ကား မြင်ရသူတို့အဘို့ ရင်ဆို့ပြီး လွမ်းဆွတ်ဘွယ်ပင်ဖြစ်
တော့၏။

ပင့်ဆောင်ရာ လမ်းတလျှောက်တွင်လည်း ပဲခူးမြို့မှ စ၍
ညောင်လေးပင်သို့ ရောက်သည်အထိ ခရီးလမ်းတလျှောက်ရှိ
မြို့ကြီး၊ ရွာကြီး အသီးသီးတို့မှလည်း အလောင်းတော်ကို
ဆီးကြိုပူဇော်၍၊ ပင့်ဆောင်ရာ၌ ပါဝင်သော အသင်းအဖွဲ့
ပရိသတ်များကို အကြံပြုညွှန်ကြား စသည်တို့၌ အလေးပြု
ကြသည်မှာလည်း အားရဘွယ်ကောင်းသလောက် သောက
မီးတောက်၍ လွမ်းဆွတ်ဘွယ်လည်း ဖြစ်လေသည်။

ချာပနကျင်းပဟန် ဂါနည်းအားဖြင့် ပင့်ဆောင် လာခဲ့ရာ
၂၁ ခေါင်လပြည့်နေ့ ည (၂၃) နာရီအ
ချိန်တွင် ညောင်လေးပင်တောရတိုက်သို့ ရုပ်ကလာပ်တော်
ဆိုက်ရောက်သဖြင့် အထူးပြင်ဆင်ထားသော စံကျောင်းတော်၌
အလောင်းတော်ကို ကိန်းဝတ် တပ်ဆင်၍ **ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်**
အသင်းအဖွဲ့၊ အဘိဓမ္မာလိုက်စားရေး အသင်းအဖွဲ့

ပုဂံ၊ ခုနစ်ရာစုခန့်က ရှေးဟောင်းမြို့တော်အတွင်း၌
အလောင်းတော်ပူဇော်ခန်း၌ နေထိုင်သော
အလောင်းတော်ပူဇော်ခန်းမှ ပုဂံ၊ ခုနစ်ရာစုခန့်က

အမျိုးသမီး၊ အမျိုးသားများကလည်း နေ့စဉ်လာရောက်လျက် ညဉ့်ဥးယံ လွန်သည်တိုင်အောင် ဆရာတော် ဘုရား၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို အဘိဓမ္မာတရားတော်များ အလှည့် ကျ ရွတ်ဘတ် ပူဇော်ကြလေသည်။

အထူးအားဖြင့် ညဉ့်စဉ် တရားပွဲကြီးများ ကျင်းပလျက် အဂ္ဂိဈာပန အခမ်းအနားကိုလည်း ရွှေကျင်ဂိုဏ်းဥပဒေအရ ပြာသာဒ်ရထား တလားလောင်တိုက် အမှိုက်မီးစာ ပျော်ရှင် ဘွယ်ရာ အတီးအမှုတ် ဇာတ်ရုပ်သေးမပါစေဘဲ ကြည်ကွဲ လွမ်းဆွတ်ဘွယ်ရာ သံဝေဂဂါထာ လင်္ကာများ ရွတ်ပွား သရဇ္ဈာယ်လျက် ဒကာ, ဒကာမတို့က လှူဒါန်းကျွေးမွေး သံဃာကို အရေးပေးခြင်းအားဖြင့် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ရက်အနည်းငယ် အတွင်း၌ပင် မီး သဂြိုဟ်ခြင်းအမှု ပြုလုပ်ကြပါသည်။

မီးသဂြိုဟ်ရာမှ ကြွင်းကျန်ရစ်ခဲ့သော ဆရာတော်ဘုရား ကြီး၏ အရိုးတော်များကိုလည်း နောင်လာနောက်သားတို့ အမှတ်တရ ဖြစ်စိမ့်သောငှါ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တပည့် ဒကာ, ဒကာမများဖြစ်ကြသော မန္တလေး လူထုသတင်းစာ တိုက်ရှင် “ဥးလှ-ဒေဝီအမာ” တို့က ရုပ်ပွားအဖြစ် ထုလုပ်ကိုး ကွယ်ကြရန် ထိုဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အရိုးဓာတ် ရုပ် ပွားတော် ကိုလည်း ဤထေရာပဒါန် တနေရာ၌ ဖူးတွေ ကြည်ညိုနိုင်ကြပါသည်။

နေဝန်းကွယ်ပျောက် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ညောင်လေးပင်တော
လဝန်းတောက် ရ ဆရာတော်ဘုရား တည်းဟူသော နေ
မင်းကြီးသည်ကား ကွယ်ပျောက်သွားပြီ
ဖြစ်၍ ဆိုင်ရာ တပည့်ဒကာ, ဒကာမများအဖို့ ဝမ်းနည်းဘွယ်

ကြီးဖြစ်ခဲ့၏။ ဝမ်းနည်းဘွယ်ဖြစ်သလောက် နှမြောခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်းများ လည်းဖြစ်ကြသည်။

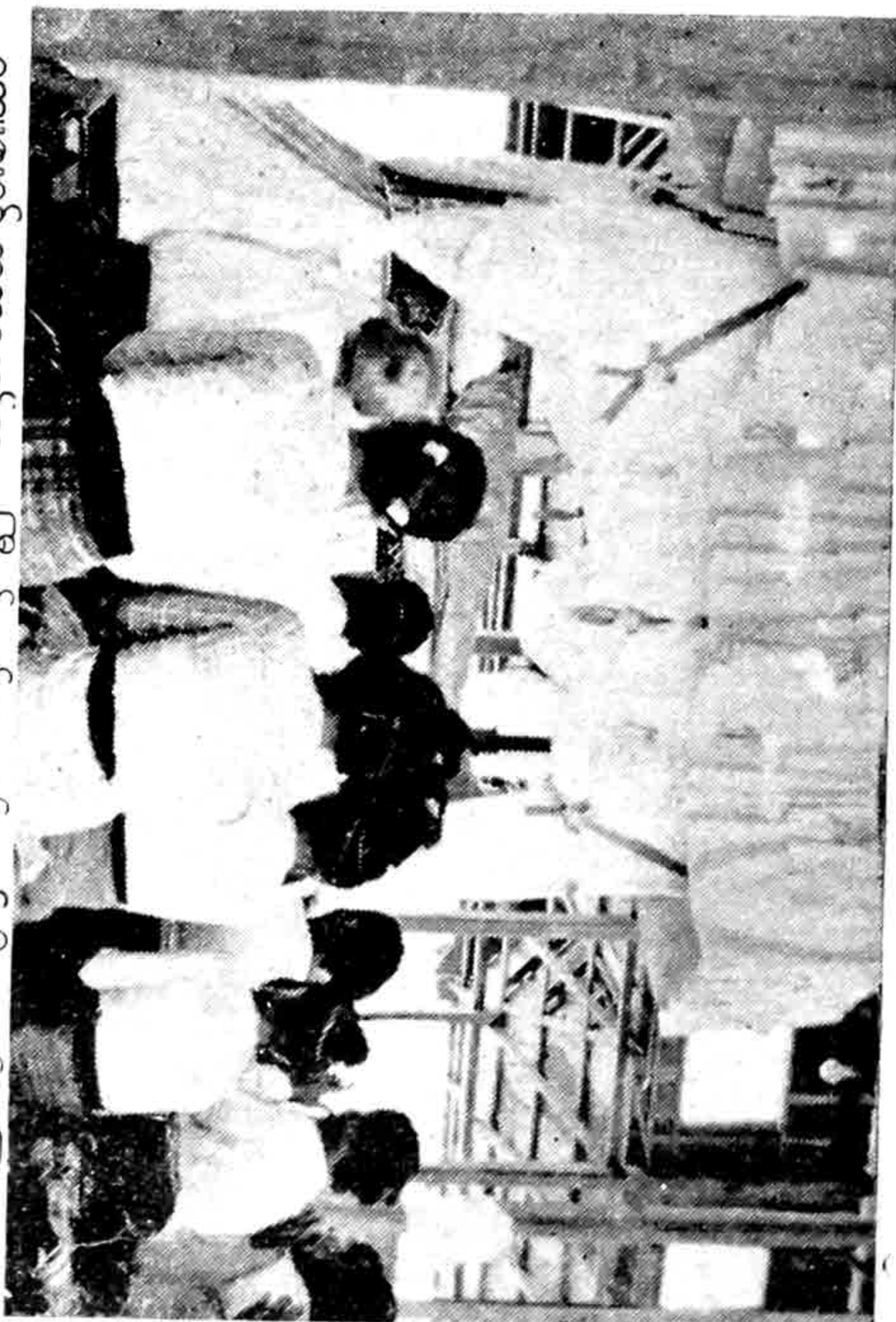
သို့ရာတွင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ လက်ရုံးအလား လေးစားထိုက်သော ဆရာတော်ဥပ္ပါဒ်ဝက မှ်, ပရိယတ္တိဝိသာရဒ ဝဏ္ဏဝါစက ဆရာတော်အရှင်ဇောဂရ တို့သည် ညောင်လေးပင် တော၌ သာသနာ့အောင်မြေ၌ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ကိုယ်စားအဖြစ်၌ ယခုဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ခြေရာတော် လက်ရာတော်မပျက် ဆက်လက်ပြီး သာသနာပြုနေကြပြီဖြစ်၍ မိုင်ရာ တပည့်ဒကာ, ဒကာမတို့မှာ အနောက်လောကဓာတ်စွန်း၌ ဝေဒနာကြီး ကွယ်ပျောက် သွားသော်လည်း အရှေ့ လောကဓာတ်မှ ထွက်ပြုစ ရွှေလမင်းကြီးများ မှာကား တင့်တင့်တယ်တယ် ထယ်ထယ်ဝါဝါ ရှိနေကြလေပြီ ဟု ပြောဆိုသည်မည်ဆိုက ပြောဆိုနိုင်လောက်ပေသတည်း။

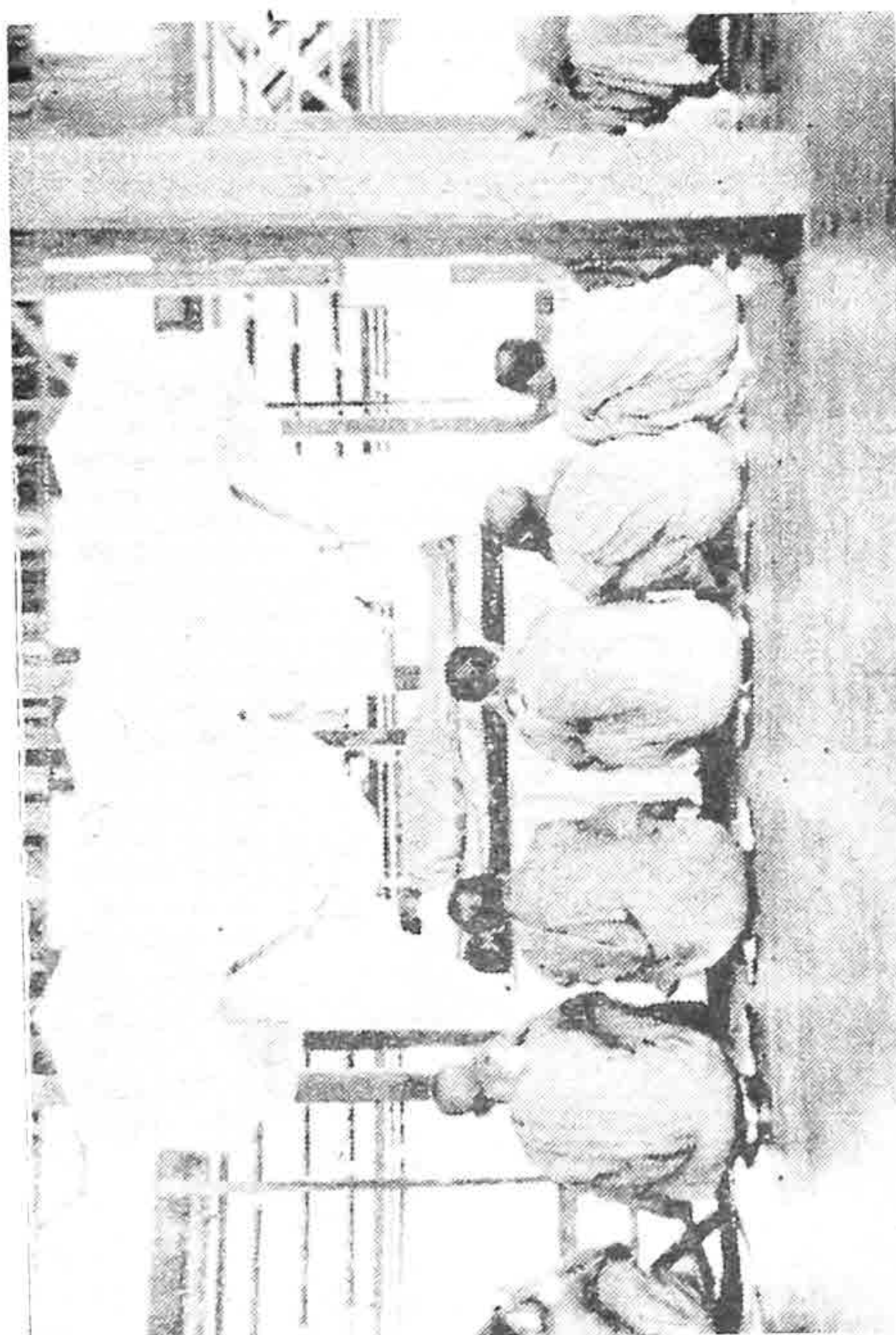

။ပိုးငါးညိုဝံသ

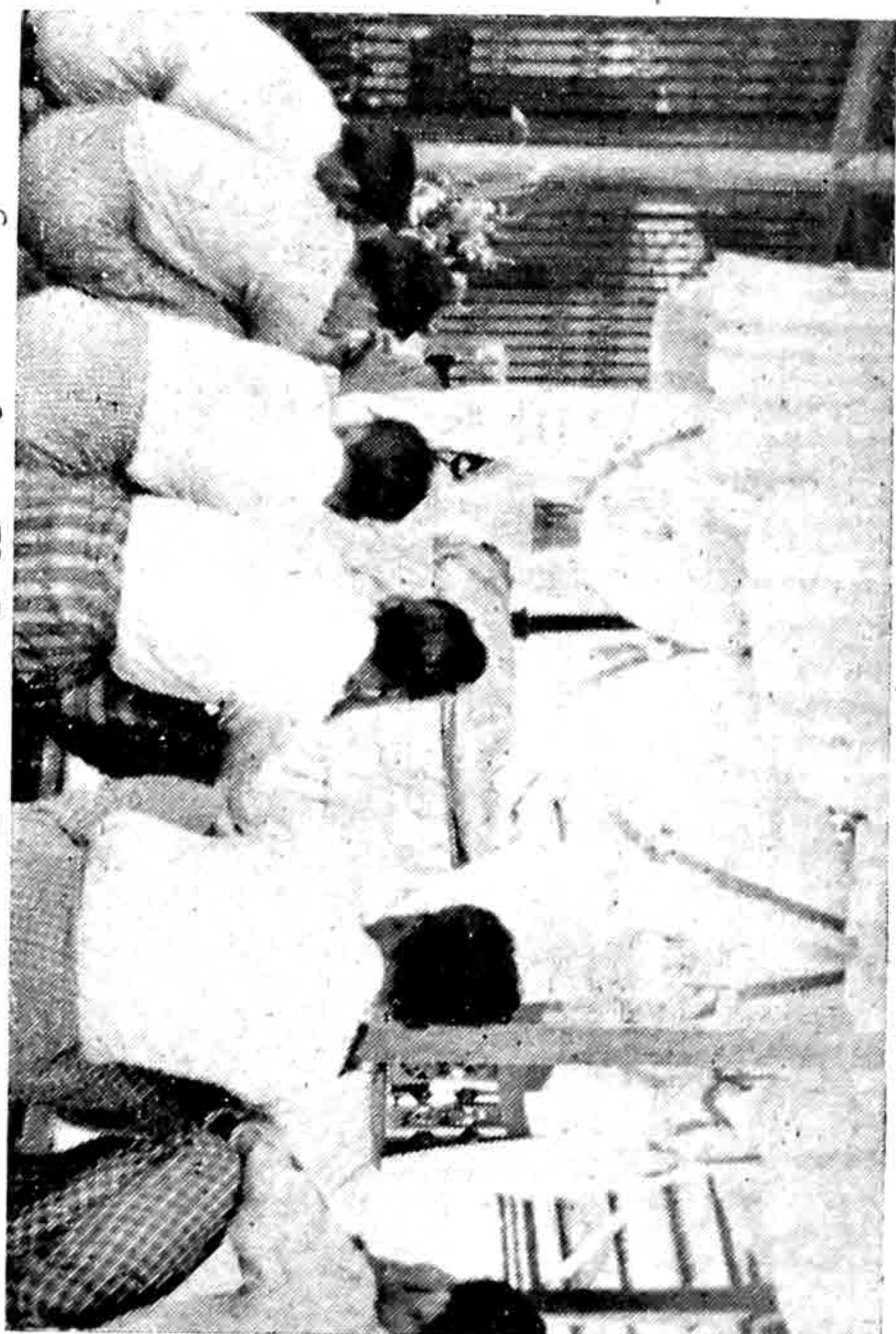
ငလေပြန်ခွေနှစ်ခန်းပိတ်ပတ်သောအခါမှ ဖြစ်ပြီးသောအခါမှ ၁၆:၁၆:၁၆

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ဖူးမျှော်နေကြသော
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အသင်းသူများပုံ။

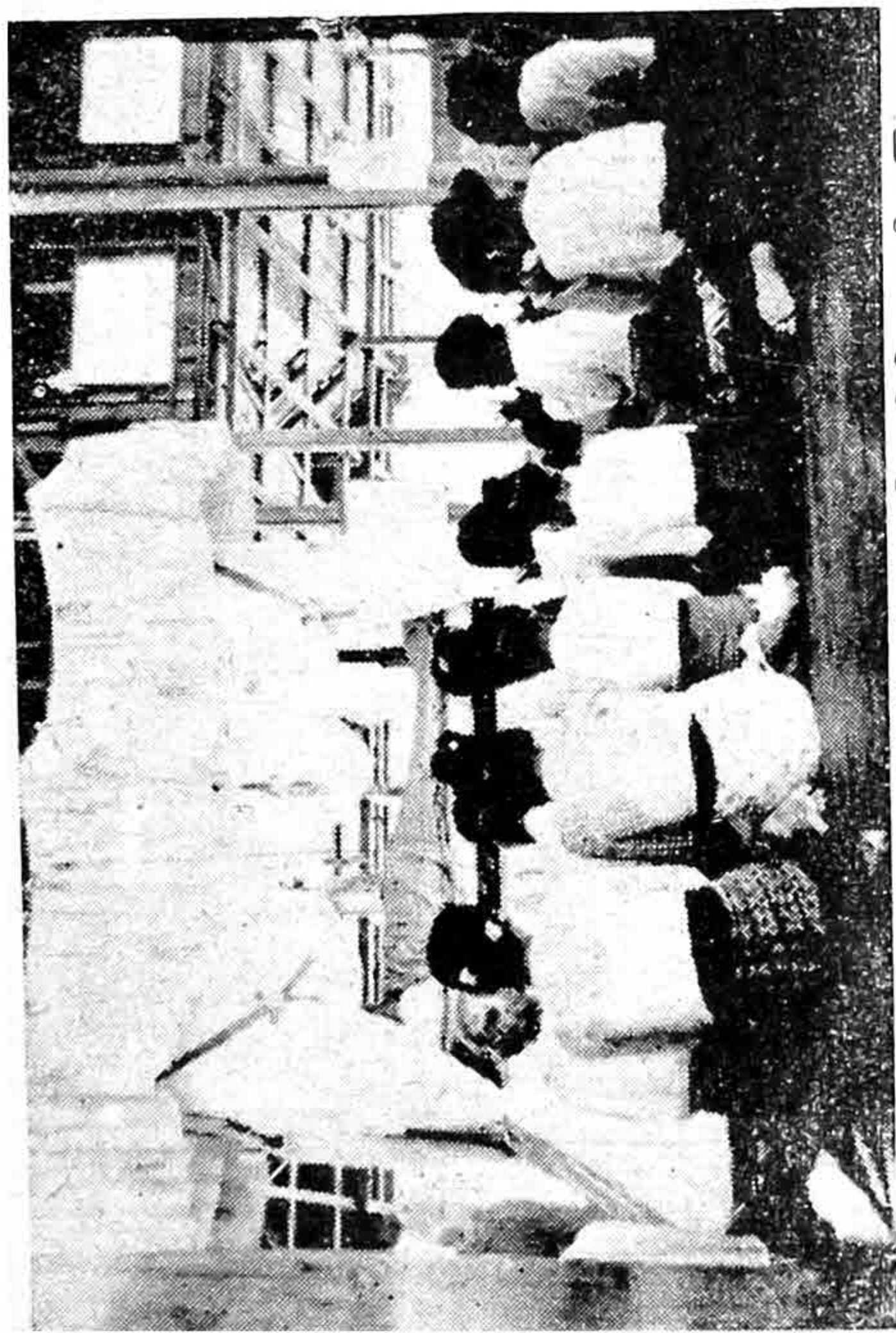

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်တရားကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို
ပိုးငါးကြိမ်တော် ငါးကြိမ်တော် တပည့်များပို့။

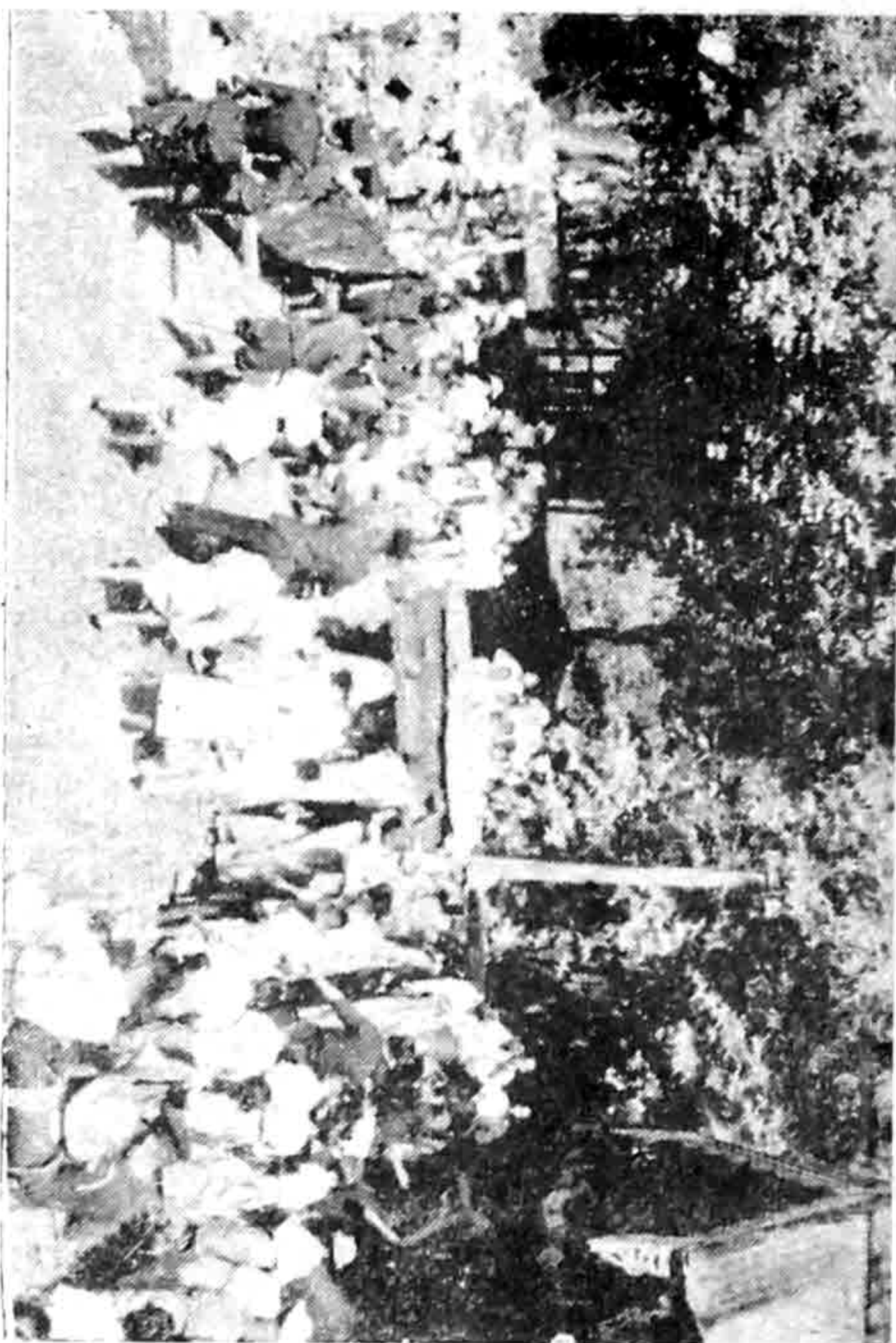

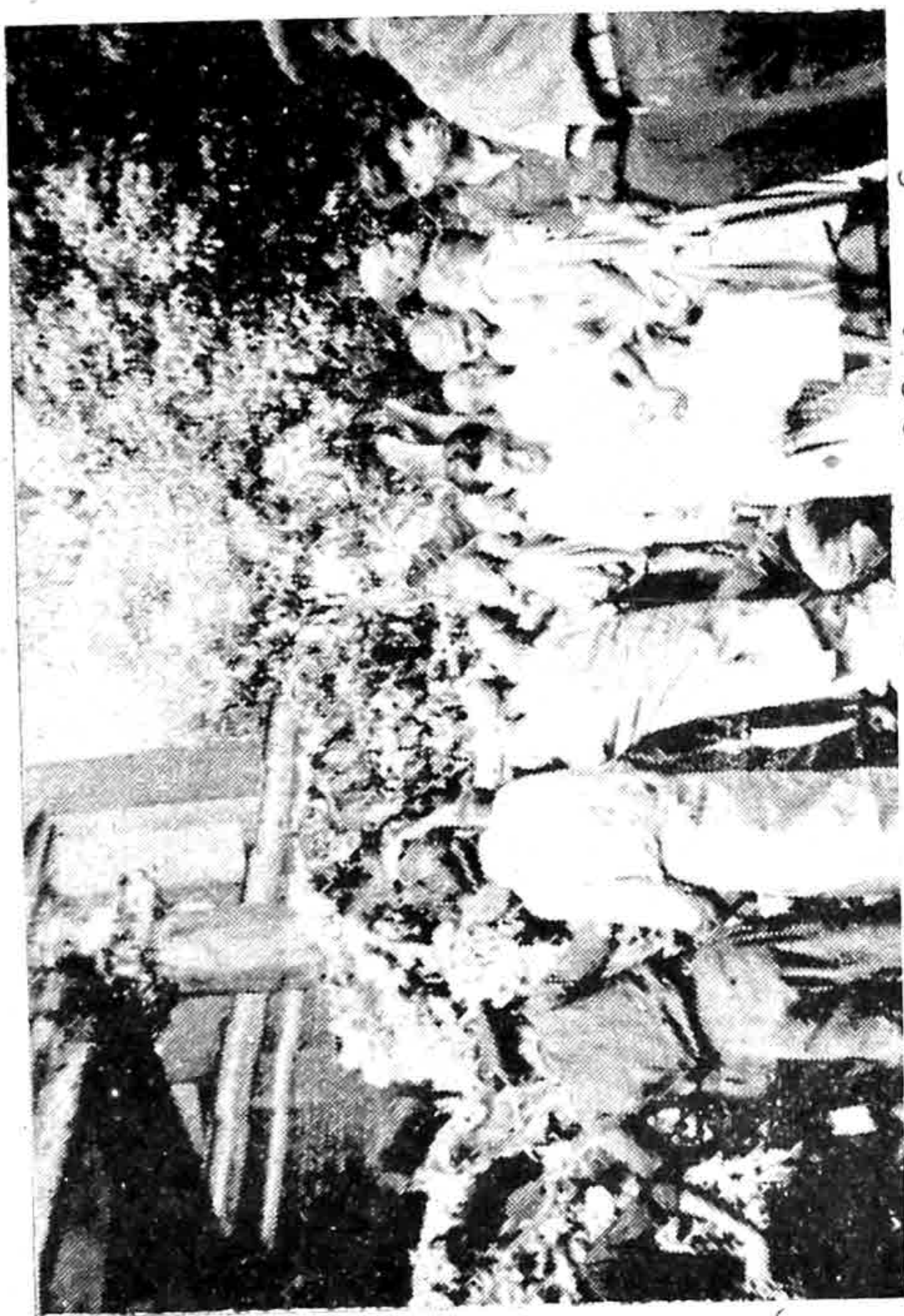
ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ဖူးမျှော်နေကြသော
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အသင်းသားများပုံ။

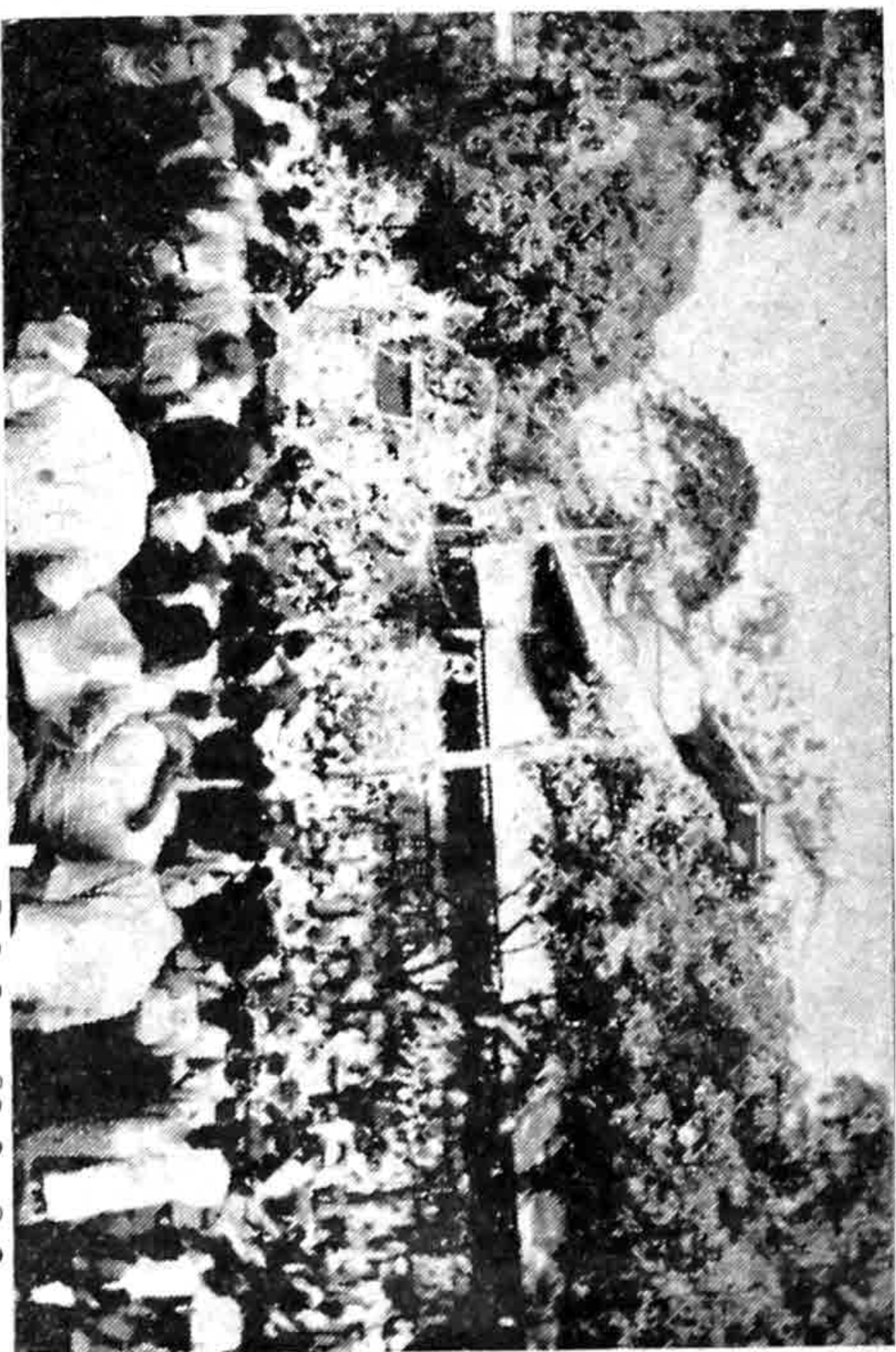
ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ခြံတံတော်တော်ကို ဖူးမြော်နေကြသော
ပုဂံသမီးတို့နှင့်အတူပူးတွဲရိုက်ကူးခဲ့သော ဓာတ်ပုံ

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို
သံဃာတော်များ ထမ်းဆောင်နေကြပုံ။

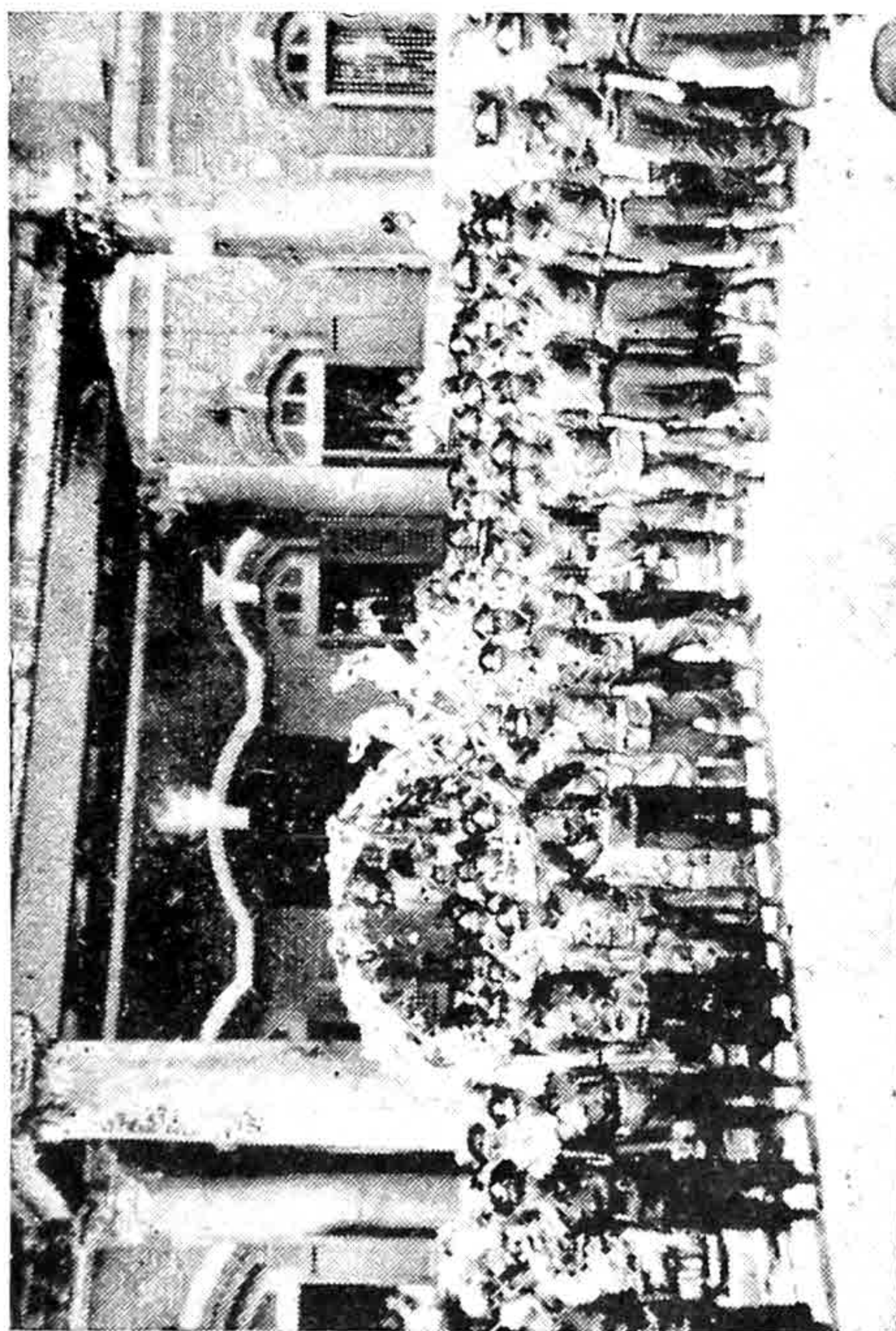

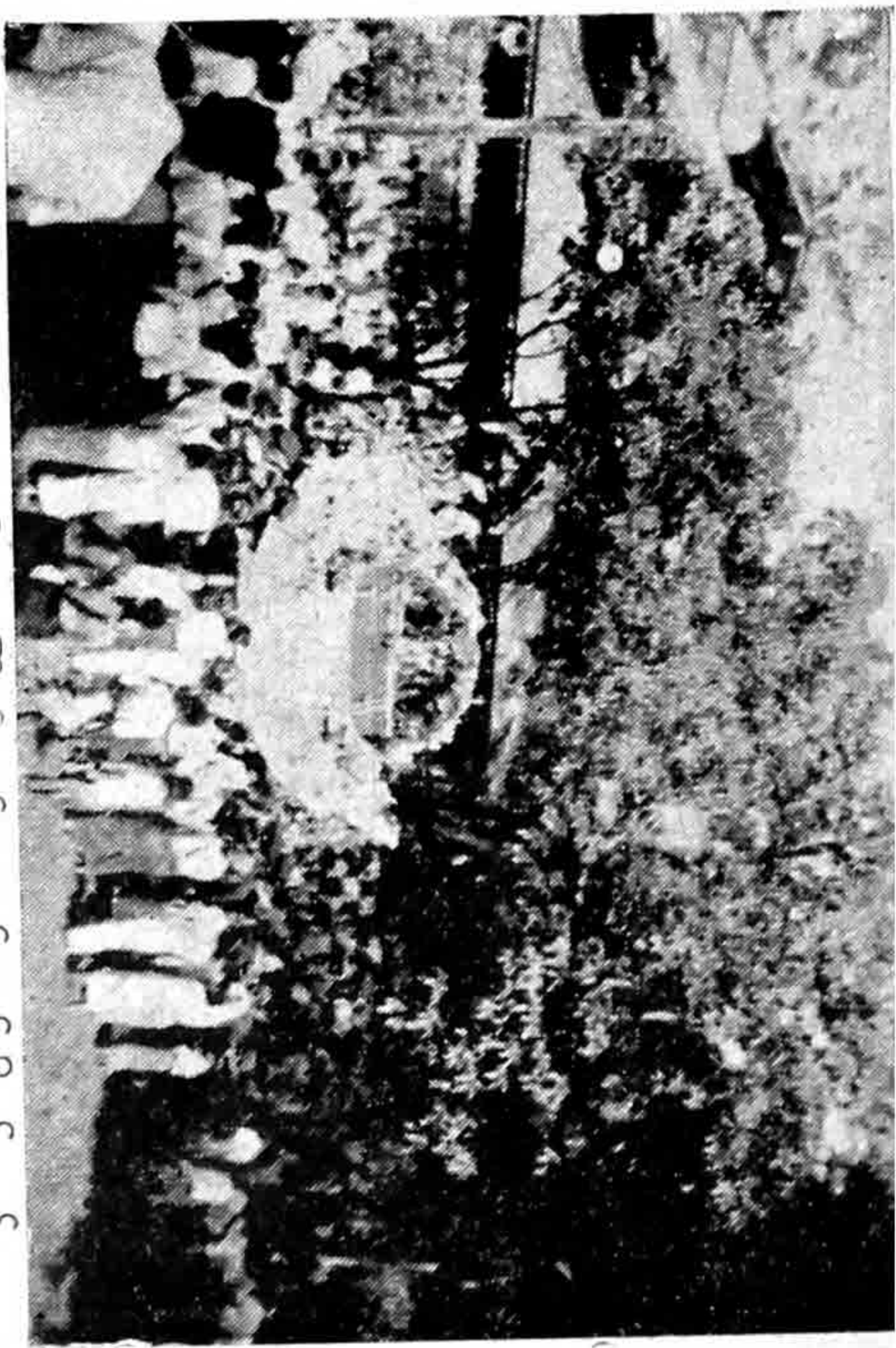
ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို သံဃာတော်များ
လက်မှ ဦးသတ်ဗိုလ် ရဲဗိုလ်များလက်သို့ အပ်နှင်းဆောင်ယူနေပုံ။

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို မီးသတ်ခိုလှုံ ရဲခိုလှုံများ
လက်မှ ပန်းရထားပေါ်သို့ တင်ဆောင်စဉ် ဖွဲ့မြင်ရပုံ။

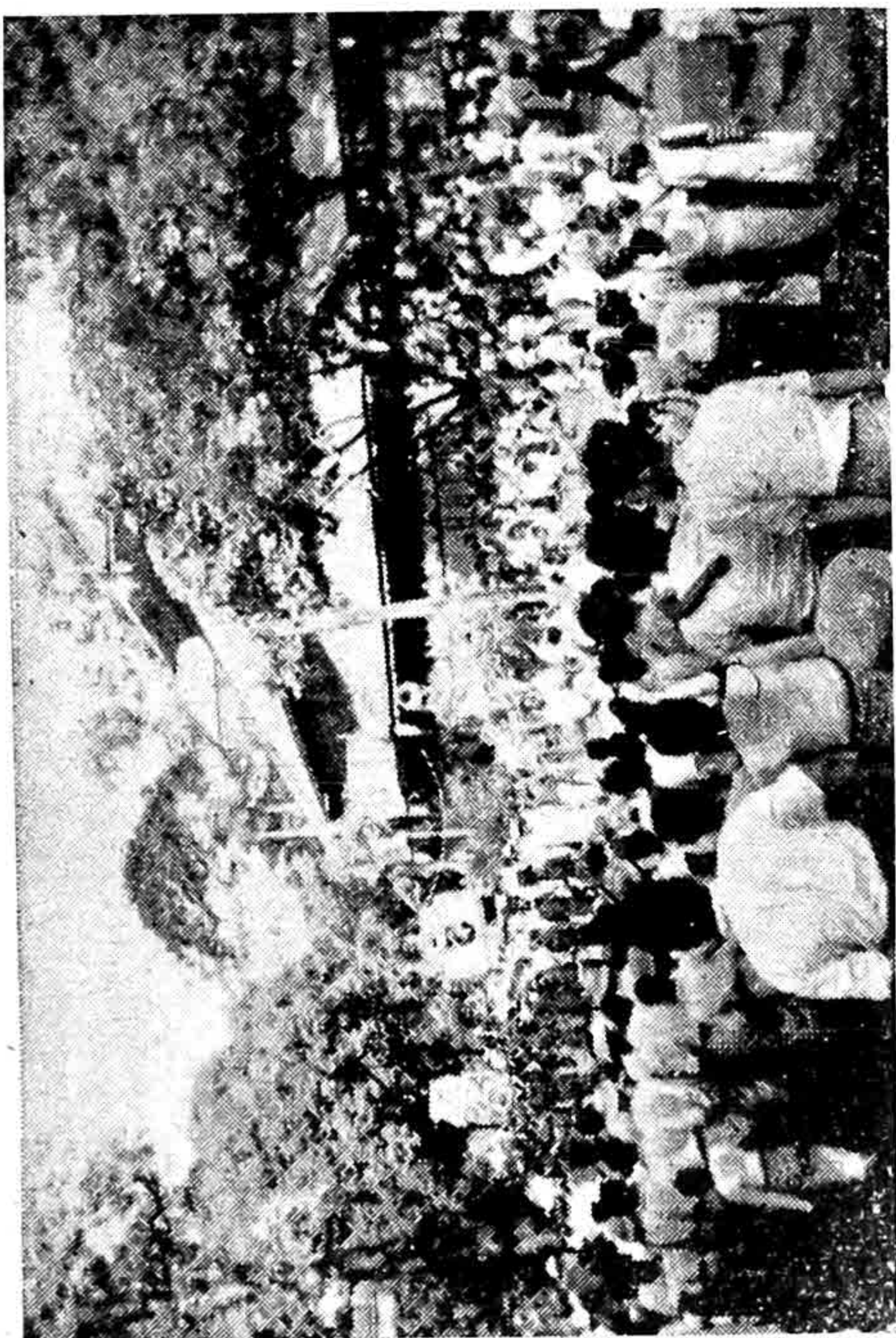

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ပန်းရထားပေါ်သို့
တင်ပြီးနောက် အလယ်တိုက်ကြီးရွှေတွင် ထွေမြင်ရပုံ။

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကိုတင်လျက်
တပည့်ပရိသတ်များက ကြိုးဖြင့်ဆွဲနေကြပုံ။

။ဗုံကြွလေသွင်ဆေခါင် ငှက်လံသွင်သို့ ၂၈ ခုထပ်မံခွဲ၍
 ငါးငါးလှည့်ခွဲလှည့်ခွဲထူးခွဲ ဂွေထူးခွဲလေသွင် ၆ ခု၊ နှုတ်ထူးခွဲလေသွင် ၃၆ ခု၊ ငါး

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ပန်းရထားပေါ်သို့ တင်လျက် 'ဖူးမျှင်နေကြသော တပည့်ပရိသတ်များပျံ့။

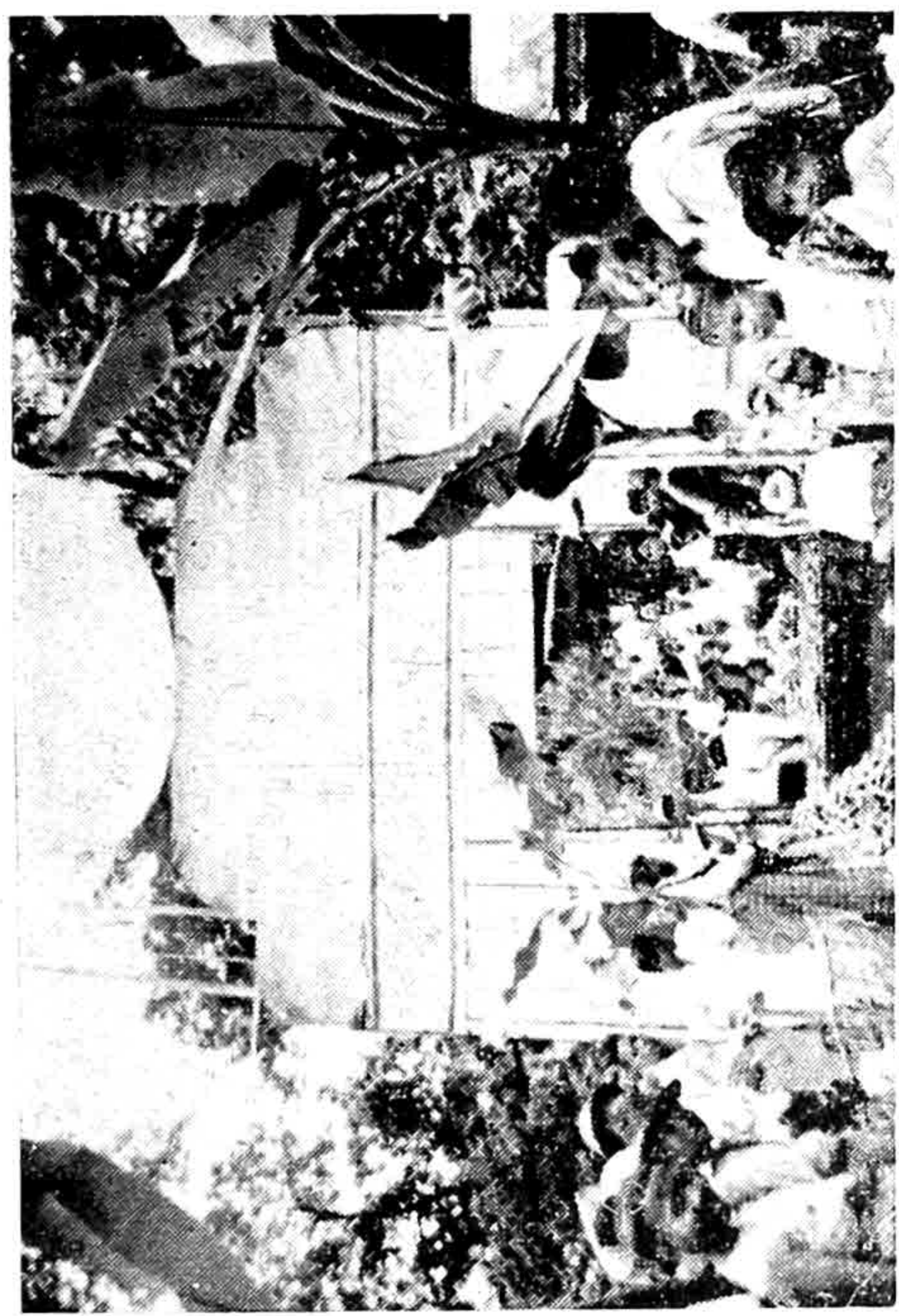

ပွဲခြံးထမ်းနံ့ ပွဲတော်လှည့်ပွဲ ရက်ကလေးတော်ပွဲ ပွဲနေကြပုံ။
ပွဲခြံးထမ်းနံ့ ပွဲတော်လှည့်ပွဲ ရက်ကလေးတော်ပွဲ ပွဲနေကြပုံ။

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို မွှာရုံကြီးရှေ့တွင်
ပန်းရထားပေါ်၌ တွေ့မြင်ရပုံ။

၁။ ဘုရားရှင်တော်တို့၏ နေရာတော်ကို ဝန်းရံထားသော အလောင်းတော်ပူဇော်ခန်း
၂။ ဘုရားရှင်တော်တို့၏ နေရာတော်ကို ဝန်းရံထားသော အလောင်းတော်ပူဇော်ခန်း

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အရိုးတော်ဓာတ်ကို
လူထုသတင်းစာတိုက်ပိုင်ရှင် ဦးလှ-ဒေါ်အမာတို့က
ရုပ်ပွားတော် ထုလုပ်ပူဇော် ထားပုံ။

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
ညောင်လေးပင်တောရ ဂုဏထောမနာ
သံဝေဂဂါထာများ

၁။ ပထမော ဒုတိယော တောရ၊
ထေရောစာ-ဇညအာသနေ။
ယထာ ရမေယျ-မေသောပိ၊
ဒိဝံ-ယာသိ ရမေ တဝေ။ ။

၁။ ပထမော၊ ညောင်လေးပင်တောရ ပထမတိုက်တည်
အာဇာနည် ထွတ်ခေါင် ဂိုဏ်းဥသျှောင် သရဖူကြီး ဖြစ်ပေ
သော။ တောရထေရောစာတိုက်စီး မဏ္ဍိုင် အရံပိုင် နာယက
ပထမ တောရဆရာတော် ဘုရားကြီးသည်၎င်း။ ဒုတိယော
တောရထေရောစာ သီလဝန်လဇ္ဇိ ဂုဏ်ရည်ထိန်တောက် နှစ်
ကြိမ်မြောက်သမ္မုတိရသည့် ဒုတိယကျေးဇူးရှင်ညောင်လေး
ပင်တောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်၎င်း။ အာဇညအာသ
နေ၊ ထူးချွန်မြင့်မြတ် အလောင်းနတ် အာဇာနည်တို့ ခိုမှီ
ပျော်ပိုက် ထီးနန်းစိုက် မွေ့လျော်ရာဖြစ်ပေသော။ အာဇည
အာသနေ၊ ထက်တူသိတာပြည် အာဇာနည်ဗိမာန် နာဘံခန်း
ဘွေ အပန်းပြေရိပ်သာ၌။ ရမေယျယထာ၊ လူ့ပြည်က ပန်း
ခွေတင် လွမ်းချင်လျှင်လွမ်းပစေ အပန်းပြေတန့်နားမည်ဟု
အခန့်စား ပင်စင်ယူ စိတ်တူကိုယ်မျှ အလိုကျပြည့်စုံ မွေ့
လျော်ကြကုန်ရာသကဲ့သို့။ သောပိတောရထေရော၊ ဘုရား
သာသနာ အရာရာ ဘက်မမျှသည့် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ တတိ
ယကျေးဇူးရှင် ဤညောင်လေးပင်တောရ ဆရာတော်ဘုရား
ကြီးသည်လည်း။ အာဇညအာသနေ၊ အာဇာနည်ဗိမာန် နာဘံ

ခန်းတွေ အပန်းပြေရိပ်သာ တုသိတာဘုံ၌သာလျှင်။ ရမေတ
ဝေ၊ထိုညောင်လေးပင်တောရ ပထမ၊ဒုတိယကျေးဇူးရှင် နတ်
ဘုရင် ဘော်အများတို့နှင့် တပျော်တပါးကြီး မွေ့လျော်တော်
မူအံ့သောငှါ။ ဒီဝံ၊လူနှင့်မနီး တောလည်းမဟုတ် ထက်တုသိ
တာ နတ်ရွာခန်းတွေ အပန်းပြေရိပ်သာသို့။ အာယာသိ၊
တပည့်တွေကိုမှ မရှုလေတော့ဘဲ လူ့ပြည်က ပန်းခွေတင်
လွမ်းချင်လျှင် လွမ်းပစေ အပန်းပြေတန်နားမည်ဟု အခန့်
စား ရွယ်မှန်းလျက်....(အော်) တကယ်တမ်း ကြွရောက်
တော်မူခဲ့လေပြီတကား။

၂။ အရိယော နော-ရိယာနောပိ၊
နာတိတော လောက ဓမ္မတံ။
သိဿ ဟိတွာ ပလုဇိတ္ထ၊
ဟာ-နိစ္စာ လောက ဓမ္မတာ။ ။

၂။ အရိယော၊ ရွှေကျင်ဂိုဏ်း နာယက သာသနာ
အာဇာနည် ဂုဏ်ချင်းရည်ဘက်မမျှသည့် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
အရှင်အရိယာဘိဝံသဖြစ်ပေသော။ နော၊ငါတို့၏။အရိယော၊
စင်မြူမြင့်မြတ် အကျင့်ဓာတ်ခင်မင် ကျေးဇူးရှင် ညောင်လေး
ပင်တောရဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်။အရိယာနောပိ၊(အရိ
ယာနံ အပစ္စံ အရိယာနော)မဟာသမ္ဗုဓာန် အရဟတ္တဖိုလ်
ဉာဏ် သတိမကွာသည့် အရိယာသာဝက အရှင်မဟာကဿပ
အနွယ်ဝင် ဖြစ်ပါလျက်လည်း။လောကဓမ္မတံ၊ ဘုရားသော်မှ
မရှောင်သာ အကြောင်းပေါ်မှာ အကျိုးထင်လျက် ဘိုးစဉ်
ဘောင်ဆက် ဖြစ်ပျက်မပြီး ဤလောကကြီး၏ လမ်းစဉ်ကို။
နာတိတော၊နင်လားဟဲ့လောက-ဟု ဒေါထကြီးဝါး လက်ရုံး

အား ပုန်ကန် မတော်လှန်နိုင်သည် ဖြစ်ပါ၍။ သိသော၊
 ကိုယ်တော်မြတ်ထံ ဝန်းရံခစား အများလူရှင် ပတ်ဝန်းကျင်
 တပည့်အပေါင်းတို့ကို။ ဟိတွာ၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ မခင်မင် သံယော
 ဇဉ် သူပြတ်ပြီ-ဟု အပူဓာတ် မီးလောင် လွမ်းဆွတ် အောင်
 ခွဲခွါတော်မူပြီးလျှင်။ ပလုဇ္ဇိတ္ထ၊ သံဝေဂ ထူထောင် ထင်မြင်
 အောင် ယခုကြည့်လေတော့-ဟု သမ္မုတိ အသေမျိုး၌ ခွေ
 ညှိုးလျောကျ..... (အော်) ပျက်စီး ပျံ့လွန်တော်မူရရှာလေ
 ပြီ။ လောကဓမ္မတာ၊ လုဇ္ဇတိ ပလုဇ္ဇတိတိလောကော ဘုရား
 ဟောအရ ကမ္ဘာ့ရာဇဝင် ရုပ်နာမ်စဉ် သမ္မုတိ ဟောကဏီ
 သဘောသည်။ ဟာ-နိစ္စာ-(ဟာအနိစ္စာ)တမိနစ် တနည်း
 စိတ်မချရသဖြင့် အနိစ္စ ငါ့ခြင်အောင် နာကျင် ဆင်ရဲ၊
 (အော်) မခိုင်မြဲသော တရားအစုတို့ ပါဟကော။

အရှင်စန္ဒဇောတိ
 ခေတ္တ၊ သာသနာ့ရိပ်သာ
 ရန်ကုန်

